

AİDİİYET

TÜRKİYE'NİN KALBİNDEKİ MEŞALELER

BÜLTEN | ŞUBAT 2024 | SAYI 03

BURS ÖYKÜSÜ

“En kötü sorarım birilerine.”
diye geçirdi aklından.
Derneğin TEDÜ’de
olmadığını henüz öğrenmişti.

FANTASTİK EDEBİYAT

İnsanoğlunun hayal gücü
daha neler üretebilir?
Bilemiyoruz, ama şimdiye
kadar bu gücün şaşırtıcı
şeyler ortaya çıkarttığı kesin.

TEB MİKROFON

...Hacettepe Tıp’ı kazanınca
hayatımda sosyallik
olmayacağını düşünmüştüm
ama TEB Ankara...

Intentionally left blank

EDİTÖRLER

Toprak Altunay
Ali Özçim
Mert Dinçer
Öykü Yavuz
Sonat Kalkan

KATKIDA BULUNANLAR

Semiha Ömür
İlker Mete Takkaç
Sıla Kurğa
Sude Tansu

TASARIMCILAR

Eren Karagül
Elif Elbir
Sefa Barış Dın

BASIM TARİHİ

Şubat 2024

Okur Önerileri ve Yorumları İçin

dergi.aidiyet@gmail.com

Aidiyet Hakkında Bilgi Almak İçin

web sitemiz: www.aidiyet.org

instagram: @aidiyetbulten

Bültenimize desteklerinden ötürü başta TED Burs ve Burslu Öğrenciler Koordinatörlüğü ve TED İletişim Koordinatörlüğü olmak üzere tüm TED organlarına teşekkür ederiz.

Yazıların hukuki sorumluluğu
röportaj sahiplerine ve
yazarlarına aittir.

aidiyet.org

Tüm içerik ve yayınlarımıza buradan ulaşabilirsiniz.

Yayınlarımız

Aidiyet Bülten 0. Sayı

Aidiyet Bülten 1. Sayı

Aidiyet Bülten 2. Sayı

Aidiyet Bülten 3. Sayı

Semiha Ömür
2022-2023 TEB Ankara
Yönetim Kurulu Başkanı

Değerli AİDİYET okurları,

Büyük emek ve özveriyle başlattığımız AİDİYET Bülten'e TEB Ankara Başkanı olarak yazıyor olmanın gurur verici olduğunu ifade etmek isterim. Üniversiteye ilk girdiğimde, ailemden ve alışık olduğum düzenimden ilk kez ayrıldığımda bana kucak açan, mutluluğumla mutlu olup üzüntümlle üzülen insanlarla bir arada olmak benim için çok büyük bir şanstı. TED ailesinin parçası olduğum andan itibaren, yani 11 yaşında olduğum zamanlar, TED'in bir aile olduğu hep duyduğum bir cümleydi. Gerçekten her zaman da öyle olmuştu ama bunu en yoğun hissettiğim yıllar üniversite yıllarım oldu. Bunda TEB Ankara'nın etkisi çok büyük. Bu nedenle her zaman yeni arkadaşlarımın da böyle hissetmesi için çaba gösterdim. Anlayacağınız TEB Ankara benim ve pek çok burslu arkadaşımın ailem dediği bir oluşum, bu grubun emekleriyle ortaya çıkan bülten bizler için çok değerli anılar oluşturuyor. Eski sayılara baktığımda gelişimimizi açık bir şekilde görüyor, her okuyuşumda anılarım gözlerimin önünden geçiyor, birlikte ne kadar keyifli vakit geçirdiğimizi fark ediyorum. Oluşumunda rol aldığım Aidiyet'in benim hayatımdaki yeri çok özel. İlk röportajımı, eğitim hayatımın rutin bir parçası olan mülakat tekniklerini bile bültende öğrendim. Bu yüzden gerçekleştirdiğim o ilk röportaj her zaman özel bir anı olarak kalacak.

Bizler, Tam Eğitim Burslu öğrenciler, eğitim hayatında yüksek notlar almanın başarılı olmaya yetmeyeceğinin bilincinde; gelişimimizi destekleyen etkinliklere katılan, bizlere deneyim kazandıracak görevlerde bulunan gençleriz. Tüm bu özelliklerimiz bizim birer dalı olduğumuz köklü Türk Eğitim Derneği çınarından bize miras kalan değerler. Bu bağlamda AİDİYET, yaptıklarımızın ve yapacaklarımızın en büyük göstergelerindedir.

Bu sayıda bunun en büyük örneği benim hem TEB Ankara Başkanı hem AİDİYET Denetim Kurulu üyesi olarak yer aldığım Karabük etkinliğimiz. Bu etkinlikte birkaç yıl sonra bizim yerimize üniversite grubunda olacak, belki de bu yazıyı yazacak arkadaşlarımızla tanışmanın ve vakit geçirmenin haklı gururu içerisindeydik.

Sonraki dönemlere olan inancımızdan söz ettikten sonra bizde emeği olanlara da sıra gelmeli değil mi? Sevgili başkanım Salih Burak Gülen'den (SBG) teslim aldığım başkanlık görevini ekibimle güzel bir şekilde yürütmek için çabaladığımız, benim gözümde, umuyorum ki aynı zamanda TEB Ankara'nın gözünde, en iyi şekilde yaparak güzel izler bıraktığımız bir yılı geride bıraktık. Benden sonraki başkanlara ve ekiplerine verebileceğim tavsiye; başarının kendinden önce yapılan emekleri devam ettirip üzerine koyabilmek olduğu, gelişimin birikimlerle gerçekleştiği gerçeği. Canımız ailemiz TEB Ankara'nın her geçen yıl daha ileri giderken samimiyetini koruması dileğiyle.

Yazımın sonuna gelirken, AİDİYET bültenin her sayısının arkasında kocaman bir ekip olduğunu hatırlatmak isterim. Özgün içerikler ve güzel tasarımlar için emek veren tüm AİDİYET ekibine bizlere bıraktığı güzel anılar için sizlerin huzurunda teşekkür ediyorum.

Sevgilerimle,
Semiha Ömür
2022-2023 TEB Ankara
Yönetim Kurulu Başkanı
Tam Eğitim Burslu Öğrenci

İÇİNDEKİLER

GAZETEB	06
Beni İkna Et	12
TEB Mikrofön	15
Burs Öyküsü	21
Ufak Bir Fantastik Edebiyat Karakterleri Analizi	25
Üni'de Kaybolma	29
Atatürkten Kitap Önerileri	35
Bu Bir Veda Değildir	38
Fark Bulmacası	40
Cyberpunk	41
Değişim ve Dönüşüm	44
Sona Doğru Gelirken	46

GAZETEB

16 Ekim 1. Genel Kurul

Paylaşım Projesi için kitaplar hazır mı? Sunum hazırlandı mı? Senkronizasyon kontrol edilip slaytlara çalışıldı mı? Oyunları herkes gözü kapalı oynatabilir mi? Tüm YK her soruya cevap verebileceğinden emin mi? Kimse kıyafet kurallarına göre giyinmeyi unutmazın!.. 16 Ekim sabahına kadar Yönetim Kurulundan buna benzer o kadar çok şey duydum ki diyor Sıla. E tabii TEB Ankara en iyisine layık, her şey kusursuz olsun diye uğraşılmalı, eksiklerde de canımız sağ olsun. Meşaleden Mektup tüm topluluğumuzda heyecan tamamdı. Hava kapalı olsa da gönlümüz ferahtı ve oyunlarımızla herşey harikaydı. Yaşa TEB Ankara!

7 Ekim Cinema Paradiso → Cars

Bazı filmler kültür, bazıları eğlencesine izlenir, bazıları kimse hatırlamaz... İyi anılarsa iyi filmler gibidir, ne yaşadığınızı unutsanız da başrolleri hatırlarsınız. Çocukluğumuzdan parçalar taşıyan o güzide filmi hep beraber izlemek gibisi var mı? Dostluğu, yaşamın kargaşasında kaybolmayı, ümit etmeyi ve masum anılarımızı hatırlatan bir animasyon: Arabalar karşınızda! "İyi bir ekiple bitirmem gereken bir yol var" çünkü "Senin bir vidanda bile çoğu arabanın tüm kaportasındakinden daha çok yetenek var." Kaçov!

8 Ekim Oryantasyon

Üniversite öğrencisi bir meşale olarak beni küçüklüğümde en çok motive eden şey üniversiteden abla abilerimizin bizimle vakit geçirmesiydi. Onların tek sözü, gülümsemesi beni öyle büyüler ve etkilerdi ki tarifi mümkün değil bu etkinin. Şimdilerde bizler, TEB ailesinin en genç üyeleriyle genç üyeleri arasında kaynaşma sağlayan keyifli etkinlikler düzenlendi. Kim bilir ne derece güçlü bağlar kuruldu, çok yaşa TEB Ankara!

22 Ekim Oryantasyon

Kendi aramızdaki bağlar da miniklerimizle kurduğumuz kadar önemli diyerek biraz da yaşıt TEB'lilerin bir araya gelmesini sağlamak istedik. Fırsat bu fırsat, hep birlikte Ata'mızın huzuruna da çıktığımız, bağlarımızı kopmaz hale getirdiğimiz çok değerli bir gün geçirip pek çok yeni anı biriktirdik. Oryantasyon etkinlikleri, her ne kadar duruma alıştırmak için yapılsa da hafızalardaki yeriyile daha çok birbirimize alıştırdığımız, birbirimizi daha yakından tanıdığımız faaliyetler oluyor. Geriye dönüp bakıldığında çoğumuzun en sıkı dostluklarını buralardan edindiği bile görülüyor. Bugün tanışanların yarın yeni bağlar kuracak kişilere öncülük etmeleri dileğiyle.

29 Ekim Cem Adrian Konseri

İstanbul'da, hiç parası yokken Demet Sağıroğlu ile karşılaşım "Demet ben aslında falandan hiç anlamıyorum. Müzisyenim, burada da para kazanmak için çalışıyorum. Sana birkaç demo vereyim, bunları dinler misin?" diyen, demoları Sağıroğlu tarafından beğenilip Fazıl Say'a dinletilen, şimdi Türkiye müziğinin devlerinden olmuş Cem Adrian teşrif ederek TED ailesi için Cumhuriyet Konseri verdi. Heyecanla hazırlanıp gittik, herkes oradaydı. TED Ankara'da müziğin ruhu yıkayıp arındıran o büyüsüyle hep birlikte zaman geçirdik. Herkesin müzik listesindeki ilk beş bir anda aylarca sürecekte şekilde değışti. Kulaklarımız, ruhumuz kadar dinlenip rahatladı. Yine, yeniden Cem Adrian'a ve emeği geçen herkese şükranlarımızı sunarız.

3 Kasım Cinema Paradiso → Split

Hangi kişiliğimizi alıp gelerseniz kabulümüz dedik, TEB Ankara sanatsever personası alıp geldi. Yılda kaç Cinema Paradiso yapıyor kaçırdım sanırım ama hepsi mi iyi filmlerle olur, pes! Gerilim, mental rahatsızlıklar hakkında yalan yanlış bir sürü bilgi de dahil edilince tadı damakta kalan bir keyif yarattı. Şaka bir yana, birlikte film izlemek eşsiz bir deneyimdi. Sanatla ve TEB Ankara ile kalın!

6 Kasım Anıtkabir Ziyareti

Yılın o karanlık günü yavaş yavaş yaklaşıyor, havalar soğumaya gönlümüze o burukluk yerleşmeye başlıyordu. Biz Ata'mızın gösterdiği hedefe yürüdüğümüzü ona da göstermek istediğimizden gözlerimiz dolu dolu bile olsa Anıtkabir'de hüznümüzü saklamayı görev bildik. Her yıl bu güzel geleneğimiz devam etsin diye birlikte ziyaret ettik onu ve gönlümüzde açtırdığı çiçeklerin bir sembolü olan demetimizi bırakıp döndük. Sonrasında birlikte kahvaltı edip ayrıldık. Ayın onunda daha fazla üzüleceğimizi bilerek ama görevimizi tamamlamış olmanın buruk sevinciyle. Seni hatırlıyoruz, unutmuyor muyuz?

11 Kasım Tiyatro → İzafiyet

Hangisi daha faydalı? Bencil bir sanatçı mı, bakıcı bir baba mı? Bazen sorularımızın sınırlarına sıkışırız. Bazen her ne kadar uğraşmış, organize olmuş olursak olalım o biletler sunulduğu an yok satar. Belki de önemli olan sorularımıza cevap almak olmadığı gibi kaybettiklerimize üzülmemektir. Bizler üzülmedik, denedik, yanıldık ve yepyeni şeyler öğrendik. Hayat, biz onu nasıl anlamlandırırırsak öyle şekillenir diyenlerdenseniz bu oyunu şiddetle tavsiye ederiz. TEB Ankaralıları izledi bile.

2 Aralık Speaking Club

Dil öğrenmek için maruz kalmak şart, yurt dışına çıkamasa da birbirimizle konuşarak aradaki farkı kapatmanın mümkün olduğuna inandık ve işte karşınızda: Speaking Club! Pasaport kontrol sırasında dil bilenle memur arasında elektrik akımını sağlayan kablo muamelesi görmemize gerek yok, artık konuşarak pratik yapabileceğimiz bir mecramız var TEB Ankaralılar.

4 Aralık DaVinci

Bilen bilir, Sherlock 2. sezonun en nadide repliklerinden biri "Clever is the new..." repliğidir. Bizler, bütün bir grup olarak zekamızı, azmimizi ve tüm şarlatanlık becerilerimizi kutu oyunları oynamak için masaya yatırdık. Merak edenler için bu mekan, dilediğiniz kadar kutu oyununu geceye kadar oynayabileceğiniz dünya tatlısı bir yer. Birbirimizi ve kendimizi tanımak için bulunmaz fırsat. İlki yapıldıktan sonra gelenekselleştigi karar verilmiş olup bu kararın sonuna kadar arkasındayız. Buyrun beraber gelenekselleştirelim.

17 Aralık 2. Genel Kurul

Genel Kurulların tadı bir başkadır. Bazıları vardır ki her şey internet bağlantınızın kararlılığıyla doğru orantılı olarak tat almanıza neden olur. İşte bu tam olarak full HD keyif almanız gereken bir etkinlikti, değil mi (Yazının devamını okumak için rolsüz katılımcı olduğunuzu bilerek internet bağlantınızın kararlı olduğuna ve bant genişliğine dikkat ediniz)?

18 Aralık Spor Gecesi

Spor, insanın bedeniyle bağlarını güçlendirmesinin, zihin ve beden sağlığının vazgeçilmezidir. Öyle, öyle de bizi cezbeden spor kadar spor hakkında konuşmak, birbirimize laf atarak beraberce izlemek. İşte bu yüzden düzenlediğimiz Spor Gecelerinin en kıymetlilerinden biri gerçekleşti. Sayın okurlar: Dünya Kupası Finali! Çöldeki büyük organizasyon ve sansasyonel maç, futbola en az ilgili olanlarımızın bile nefesini tutarak izledikleri bir etkinlik... Daha fazlası için bizimle kal TEB Ankara!

25 Aralık Karabük Ziyareti

Pek az şey üniversitede okuyan bir meşalenin liseli meşalelerle karşılaştığında hissettiği sıcaklık kadar derindir. Bizler her ne kadar koca koca üniversitelerin yetişkinlik kokan bölümlerinde de okusak hep o meraklı minik kolejiler olarak kalmaya devam ediyor olmalıyız. Ne zaman gerçekten meraklı minik bir kolejli görsek buram buram nostaljinin uyandırdığı o çocuksuluk kaplıyor içimizi. İşte Karabük'te olan da tam buydu, bu genç yürekler bize kendi çocukluğumuzu hatırlattı. Onlarla oyunlar oynayıp, faaliyetler düzenlemenin en güzel yanı da elbette bir şeyler kattığımızı görmek, onları mutlu etmektir. Günün sonunda TEB Ankaralı olmak isteyenleri gördüğümüzde değdiğine karar verdik. Gün boyu gelişen nostaljiden olsa gerek yol boyu karlarla ve katılan herkesle oyunlar oynayıp neşemizi katlayan birbirinden değerli arkadaşlarımıza buradan yeniden teşekkür etmek hakkımızdır.

29 Aralık Yılbaşı Kutlaması

Üniversiteye yeni başlayanların bileceği çok kıymetli bir şey vardır: birinci senenin ilk döneminde sonlara yaklaşıldıkça Spotify wrap listeniz gelir. Ardından fark edersiniz ki yılın ilk günlerinde sınava çalışan o kişi artık bambaşka biri olmuş ve ilk seneniz nihayetine yaklaşmıştır. Hayatınızın bir dönüm noktasından geçtiğinizin bilincine varmak tuhaf hissettirir. Yepyeni birisinizdir. İşte tam da o zaman yeni yılın gelişidir. Kafanızda bu tuhaflıkla varoluşsal sorunlarınızı düşünürken bizim tavsiyemiz bu süreci arkadaşlarınızla eğlenerek atlatmanızdır. Bunun için adres belli, TEB Ankara etkinlikleri.

6 Ocak Senfoni Konseri

Müzik, damarlarınızdan tanımadığınız ama tanımak isteyeceğiniz bir yeniliğin akması ve bunun insana inanılmaz iyi gelmesi gibidir bazen. Bu tanışmanın en iyi hali de konser dinlemek olsa gerek.

20 Ocak Cinema Paradiso → Usual Suspects

Keyser Söze. Bu adı unutmayacaksınız. Olağan Şüpheliler hakkında pek çok şey söylenebilir. Bu film hikaye anlatıcılığının ulaştığı zirve olabilir, belki karakter dizaynı ve kurguda perspektif gibi öykü teknikleri hakkında söyleyecek birçok şeyi olduğu gibi inanılmaz keyif veren zorlayıcı bir anlamaya çalıştırma tarafı vardır. Kaliteli kurgu, iyi oyunculuklar, zekice tasarlanmış hikaye, güzel senaryo, iyi teknikler vs. vs. Fakat insana Keyser Söze, Jül Sezar ve Kayseri kelimelerinin aynı yerden çıktığını öğretmesi kadar keyifli başka bir şey öğretemez zannedirim.

27 Ocak TEB-MET Mezunlarla Bağı Koruma

Yolumuz bazen minik kalplerle oyunlar oynamaya, ilk okullularla mektuplaşmaya, filmler izleyip nostaljinin tadına varan etkinliklere de düşse eninde sonunda kariyer kaygısı kapıyı çalıyor. Evet dostum hepimize aynı oluyor. İşte bu anlarda bize en iyi gelen şeyleri söyleyenler genellikle bizim geçtiğimiz yollardan geçip mezun olmuş meslek sahibi abi ablalarımız. TEB-MET'te abi-ablalık yapmıyor, onlarla öğreniyoruz. Meta'da çalışmaktan Hollanda ve Londra'ya yerleşmeye kadar her konuda başka yerde bulunmayacak bilgileri aldık. Bizlere çalışma hayatına dair çok güzel öneriler ve inside infolar (demedi demeyin asla daha iyisine denk gelemezsiniz!) veren kıymetli TEB-MET'li Aslı Karahan ve Ali Yılmaz'a çok teşekkür ederiz.

8 Mart Kitap Kulübü → Kum Kitabı

Her şey bu kitapla başladı. Umarız her zaman en az bu kadar güzel devam eder. Borges'in edebiyatta yarattıklarıyla getirdiği yankıyı bizler de Ankara'da TEB çatısında yeniden duyduk. Entelektüelliğin zorunlu, havalı cümlelerin gerekli olduğu bu etkinlik görüp görebileceğiniz en tatlılarındandı. Okumayı severim diyen herkesi merakla bekleriz

4 Nisan Sokak Hayvanları Etkinliği

Köpekler neden göbeklerini açarlar? Sokak hayvanlarını seversek onlara zarar verir miyiz? Yaş mama vermek kedileri ödüllendirmek midir? Sokakta yol boyu gördüğünüz her köpeği sevmeli misiniz? Bütün bunlar ve daha fazlası sizlerleydi. Üstelik yalnızca bilgilendirme değil, ardından bir hayvan barınağındaki sevimli dostlarımıza elimiz de boş olmadan gittik. Dr. Öğretim Üyesi Celalettin Etkin Şafak Beyefendinin etkili konuşması sayesinde biz yukarıdaki soruların cevaplarını öğrendik, size de öğrenmenizi öneririz. Kendisine bir kez daha teşekkür ediyor, peşini bırakmayacağımızın garantisini kendisini üzecek olduğunu bilsek de veriyoruz. Tam bu yüzden TEB Ankara'yı takipte kalın.

Dans Etkinliği → Vals

Belki müziğin bedende dolaşırken yarattığı büyüyen etkisinden, belki de Ata'mızın valse karşı duyduğu sevgiden, ama mutlaka pek çoğumuzda olan valse karşı o samimiyetin farkındaydık. Ancak hiçbirimiz bu küçük etkinliğin bu denli olumlu karşılanacağını, herkesin memnuniyetini toplayacağını düşünmemiştik. Yazarınız olarak ben, ki dans etmekten nefret ederim, eşli danslara karşı inanılmaz bir merak duymaya, bu konuda kariyer geliştirmeye varan hayaller kurmaya başlamış bulunmaktayım. Haftada bir kez iki saatten ibaret etkinliğimizin sonunda, sevgili eğitimcimiz Ata'nın da büyük emekleriyle, kursumuz tamamlanmış ve hatta minik bir gösteri 4. Genel Kurul için hazırlanıp sunulduğu zaman gözyaşlarına hakim olamayanlar da olmuştur (Özellikle onca kötü dans etmemize rağmen bizden ümidini kesmeyen Ata, mendilini gördük, bizden kaçmaz). Bu kadar drama yeter diyenler o dans derslerine gelmemenin gafletiyle bu sözleri sarf ettiklerini unutmamalıdır.

14 Nisan Kitap Kulübü → Kendine Ait Bir Oda

"Kadının varlığına katlanamayan zihniyet; elbette onun yazmasına, okumasına, düşüncesine de karşıdır" (Woolf, 1929). Hümanist ve feminist bir perspektiften bakmak birer insan olarak varlığımızı yücelttiği kadar postmodern zamanın zorunlu kıldığı bir alışkanlık. Tıpkı okuyarak ya da tartışarak anlamak gibi. Bu nedenle kitap belki de kendiliğinden ya da zorunlu olarak Virginia Woolf'un herkes tarafından muhakkak okunması gereken Kendine Ait Bir Oda'sı oldu. Demokratik seçimimiz, moderatörümüz Sıla Kurğa'yı feminist planlarını uygulamak konusunda destekledi mi? Yoksa bu da komplonun bir parçası mıydı, bilemedik. Fakat iyi ki bu kitabı seçti. Kendisi ona yöneltilen soruları "Seçim sonuçlarını kontrol edebilirsiniz." şeklinde savunsa da biz ikna olmayanlar bir sonraki etkinliği bekledik.

29 Nisan TED Polatlı Etkinliği

Her okul ziyareti biz TEB Ankaralıları için özeldir, fakat öyle bir ziyaret var ki hepimizin gönlünde bambaşka bir yerde. Okullarının kapanması nedeniyle hüznü olsalar da etkinliğin her dakikasında eğlenen TED Polatlı'nın güzel çocuklarını sanırız ömür boyu unutamayız. Görünüşte bowling oynamaktan ibaret olan etkinlik, bizim için vedalaşırken "Seni sevdim." diyen tatlı yüzlerden ve hatta onların bizden biri olmak için tuttıkları güzel dileklerden de öteydi.

Kitap Kulübü → Veba

"Nasıl ölü bir insan ancak biri onu ölmüş olarak gördüğünde önem taşırsa, tarih sahnesine saçılmış yüz milyon ceset de hayalimiz de silik bir görüntüden başka bir şey değildir." diyen Camus gibi biz de fikirlerimizin görünürlüğünü önemsedik. Her ne kadar bizler Camus'nün gördüğü dünya savaşlarından görmesek de eserinde anlattığı karantınayı birinci elden deneyimledik. Bu kitap kulübü hem döneme bir veda hem de bir çeşit salgın tartışmasıydı. Kitap Kulübü'ne sonsuz teşekkürler.

Meşaleden Mektup Var, TED Adana ve TED Bekir Sıpmaz Ziyareti

Ve o an. Yılın en çok beklenen anı... Son iki yıldır Meşaleden Mektup Var'ın yola çıktığı ve minik kalplerle buluşulacak o an. En büyük SSP olduğundan herkesin dikkatini ve sevgisini toplaması bir yana, yılın bitimine yakın günlerde hep birlikte bir köy okulunu son iki yıldır olduğu üzere buluşmak, mümkün olduğunda da en yakındaki TED okulunu ziyaret anlamına gelen bu etkinlik hepimizin gözdesi. Mini minnacık çocukları görmek, mektup arkadaşlarımızla görüşmek, elden aldığımız mektubumuzu hep yanımızda götürmek de cabası. Oyunlar, danslar, eğitimler hem Adana Cırık Köyüne hem de yol üstündeki TED Adana Koleji ve Bekir Sıpmaz Öğrenci Yurduna ulaştı. Bizler de başka çocukların ışığı olmayı bir kere daha ve en derinimizde duyumsadık.

BENİ İKNA ET

Ben bir sofist değilim ama ikna edemeyeceğim insan sayısı azdır. Hele bir de bunu yapmayı gerçekten istiyorsam. Bana katılmayabilir ya da tanımadığınız için bol keseden attığımı düşünebilirsiniz. Öyle düşünmekte özgürsünüz, ama şunu kabul edelim Olağan Şüpheliler'i izleyen herkes bu filmdeki Keyser Söze'nin ikna kabiliyetine az çok hayran kalmıştır. Bir kişinin, hem de sadece oturduğu yerden, tecrübeli olduğu için güvenebileceğimiz(!) polisleri uzun, yorucu, dolu dolu bir hikayeye nasıl ikna ettiğini saatlerce izleriz. Babalarımızın okula gitme hikayeleri gibi bizi bizden alan birtakım kişiler ve olaylarla başlayan hikaye hiç durmaz, hiç düşmeyen bir tempoyla bizi sürükler ve girdabında kafamızı karıştırır.

Filmi beraberce izlediğimizde, özellikle ilk yarıdaki cips gürültüsü ve ara sıra yükselen soğuk şakalar nedeniyle takip edemediğini söyleyenler oldu. Filmi ilk kez izleyen herkeste gördüğüm şekilde "Ne de olsa anlarız.", "Bu sadece bir film." zihniyeti, daha yirminci dakikada karakterlerin adlarını bile karıştırdıklarını fark ettikleri anda gelen, o oyunu kaybeden kişilere özgü pozisyon değişikliği ile kayboldu. Böyle anları bilirsiniz; odaya bir sessizlik yayılmaya başlar, o sessizliğin içinde özellikle başta en çok alaya alan kişilerde garip bir "Ben anladım ki!" havası doğmaya başlar. Bu doğumu resmen kulaklarınızda, tüyelerinizin yavaşça diken diken olmaya başladığı anda hissedersiniz. Hissetmek ne kelime, duyarsınız bu sessizliği. Film ilk ters köşesini böylece yapmış olur. En alaycı olanlar "Bak şimdi, var ya bu adam aslında..." diye söze başlayarak baştaki alaycılıklarının ve karizmalarının güme gitmesi ile neticeleneği ihtimalinin tedirginliğiyle yeni bir zihniyet yaratırlar film evreninde. Nitekim zaman sinematik evrende daha hızlı geçtiğinden zihniyette değişiklikler de bir o kadar hızlı olur. Savlarını onaylaması için kısaca ve kendilerince her detayı açıklayacak o cümleleri en yakın buldukları ya da en çok onaylayacağını düşündükleri kişilere doğru savururlar. Burada en önemli nokta, savlarının filmin sonunda doğrulanacak bir kehanet olmasıdır. Aksi halde sarsılmasından korkulan karizma yerle bir olur. Her film bu noktada bir ters köşe daha yapar. Olağan Şüpheliler de yapıyor fakat bir kez değil. İşte tuzla buz olan karizmalar bu noktada hızlı düşünmenin ve kalıp yargıları takip etmenin gafletine düşerler.

İlk aranın verildiği o narin an zevahiri toplamak için en uygun andır. Bizde de olduğu gibi. Bu anın verdiği çok mühim bir diğer şans da şudur; zaten gıcık ve çokbilmiş bir kadın arkadaşımızın seçtiği filme giydirmek için en doğru andır. Onun niş işleri başımıza sarmasından yararlanarak ne kadar yanlış bir tercih olduğundan şikayetlenebiliriz çünkü. Fakat gaflet bizleri yanıltır. Bu film bizi bir kere daha ters köşeye yatıracığını sanmamızı sağladıktan hemen sonra iki katmanlı olarak ilerlediğinin ve her katmanda bizi defalarca kez daha ters köşeye yatıracığının sinyali verir." Keyser Söze ne deli fişek biriymiş..." deriz ve bütün hikaye ona bir hayranlık hatta bir yerde özenme getirmeye başlar. Artık zayıf, ucube kılıklı anlatıcı karakterimizin, sinir bozucu şekilde de olsa, adeta ilahi biri olan Söze hakkında bize nasıl da etkileyici hikayeler anlattığınız izleriz. Polisler gibi ve en az onlar kadar biz de bu adamın suçluluğuna ve saf kötü biri olduğuna artık inanmaya, karizmatik zekasının ve muazzam zenginliğinin adına yaraşır sezarlıkla sahnede alevlenip sönuşüne şahit oluruz. Dinlediğimiz hikaye hiç açık vermeden ve neredeyse hiç kesintiye uğramadan, fiziksel detayıyla uyumlu olarak akmaktadır. İşte hikayedeki en güçlü eleman, akış, karşınızda! Akışın karşı konulmaz gücü ve mükemmel cazibesi bizi düşünmekten bile alıkoyar.

Ellerimiz bitmek üzere olan cips tabaklarına ve çoktan bitmiş içeceklerimize gider. Aramızdan bazıları epey yavaş olduklarından, ya da belki benim kadar tatlı meşrubatlara düşkün olduklarından, hala bitmemiş içeceklerinden birer yudum alırlar. Karizmayı çizdirme korkusuyla oturma pozisyonunu bile usulca düzelteren güzel insanlar, biraz olsun tutan tahminlerinin verdiği gururla gerinerek "Artık bitti zaten." moduna geçtiklerinde o şahane şey olur. Bu güzel eserin "climax" dediğimiz, diğer bir tabirle eserin şahikası, doruğu veya mısra-i bercestesi. Filmi izlediğimiz katmanda değil, hikayenin anlatıldığı dış katmanda gerçekleşen ters köşe. "Ne yani her şey yalan mıydı?" sözleri, onları hiç duymasak da sanki aklımızda yankılanır.

“NE YANİ HER ŞEY YALAN MIYDI?”

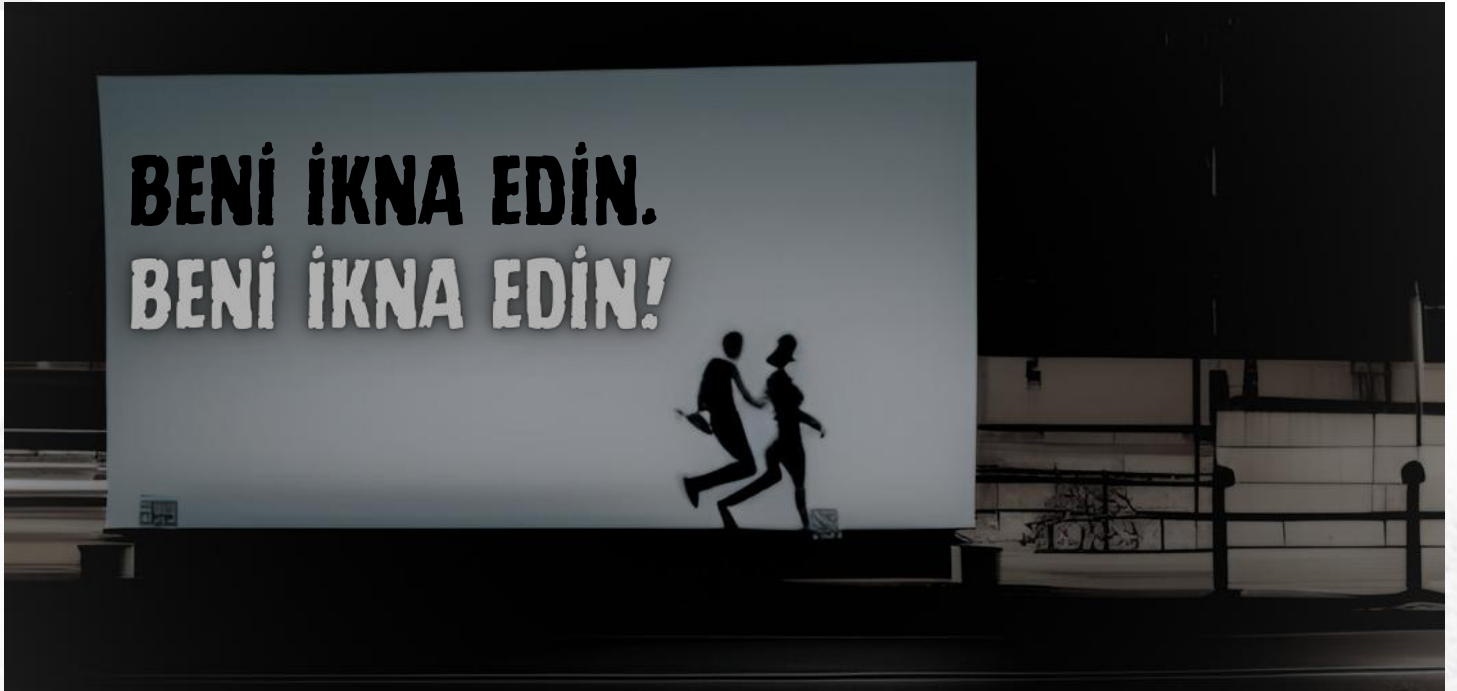
Dostlarımızı karizmayı toplamak için başka sahalara davet ederken bizler tekrardan filme dönelim. Film son sahnesiyle insanların yalana karşı ne kadar kırılgan olduğunu, iyi bir hikayeyle ne çabuk aldatılabileceğimizi yüzümüze çarpar. Soğuk Ankara günlerinde koşarak metrodan Selanik yokuşunu çıkmaya çalışırken rüzgar nasıl yüzünüze çarpar, eğer dikkat etmezseniz kardan buza dönmüş yolda yeri nasıl öperseniz öyle bir ruh haline sokar bu sahne sizleri. Kalbiniz çarparken, az önce yudumladığınız bardak cam olsaydı nasıl yere düşüp parçalanırsa beklentilerinizin parçaları ümidinizi kesiverir. Bu ümit ki kandırılmayacağınıza, ikna edilemeyeceğinize dair her yanınızı kaplamış,

sizi ne kadar akıllı ve şüpheli olduğunuza inandırmıştır film boyunca. Belki de hayatınız boyunca. Sizi ikna edebileceğime dair söylediklerimi okurken inanmayan halinizi düşünün. Şimdi ise kaşlarınızın hafifçe çatılmasına, Keyser Söze'nin kimliğini öğrendiğiniz, fincanın altındaki yazıyı okuduğunuz andaki halinizi... Bu yazıyı filmden sonra okusanız bile aynı hatayı tekrar ettiğinizi fark edin. Bu benim ikna kabiliyetimden çok insan doğasının yalana zaafından, beklediğinin gerçekleşmesine karşı duyduğu inanılmaz isteğin ve doğrulamacı yaklaşımın bizi içine çektiği girdaptandır.

Hala aldatılamaz olduğunuz varsayımına güveniyor musunuz?

Daha da önemlisi, hala aldatılamaz olduğunuz fikrini taşımadığınıza inanıyor musunuz?

Sıla Kurğa

Ceren Özceyran

ile Röportaj

20 Mart 2022 akşamında sevgili Ceren ile yaptığımız röportajımız sizlerle.

1. Bize biraz kendinden söz et, kimdir Ceren Özceyran?

Hacettepe İngilizce Tıp 6. sınıf öğrencisiyim. TED Polatlı'dan mezun oldum. 2012 girişliyim, yani 10 yıldır TED ailesinin bir üyesiyim. Lise öğrencisi olarak dahil olduğum bu ailede şu an 10. yılımdayım ve bir üniversite son sınıf öğrencisi olarak bulunuyorum, hatta önümüzdeki yıl mesleğine başlamış bir doktor olacağım. Bu uzun ve keyifli süreçte hep birlikte çok anı biriktirdik.

2. Türk Eğitim Derneği ve Tam Eğitim Bursu, hayatında nelerin değişmesine sebep oldu ve kişiliğini nasıl etkiledi?

Lise döneminin insanın karakterinin oturduğu dönem olduğunu düşünüyorum. Bu dönemdeki aldığın eğitim, arkadaş çevren gibi pek çok etken kişiliğinin şekillenmesini sağlıyor. Lise öncesinde daha çok çocukluk dönemini yaşıyoruz, gülüyoruz ve eğleniyoruz. Ama lise dönemi daha çok kariyerini belirleyeceğin, hayat hedeflerini belirlediğin, alışkanlıklarını kazandığın ve kendini daha çok tanıdığın dönem oluyor. Bence bu ergenlik denilen, bizim biz olmamızı sağlayan çağın güzel, verimli geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Türk Eğitim Derneği bu anlamda bana sadece kaliteli eğitim vermek rolünü üstlenmedi.

Verdiği eğitimin yanı sıra bana sağladığı birçok imkan var. Kişiliğimi geliştirecek seminerler, katıldığımız konferanslar, TED ailesinin ortamındaki paylaşımlarımız... Tüm bu saydıklarım Ceren'in Ceren olmasında TED'in katkılarının sadece birkaçı. Kendi fikirlerimi çekinmeden ifade edebiliyorsam lise ortamında bize sağlanan demokrasi ortamının payı çok büyük. Lise hayatım boyunca "Doğru budur, değişmezdir." denmesi yerine kendimi ifade etme imkanımın bulunduğu, düşüncelerimin dinlendiği bir ortamda yetişmem beni ben yapan etkenlerden oldu.

Tam Eğitim Bursu sayesinde çok değer verdiğim TED ailesine girme imkânım oldu. Neredeyse bütün özel okullar burs veriyor, ama TED'in verdiği burs diğerlerinden çok farklı. Burada size kimse farklı davranmıyor, herkes eşit. Genel olarak "burslular sorun yaşar" algısının tam tersi bir durum söz konusu. Burslu olmayan arkadaşlarımız bizim yerimizde olmak istiyordu daha çok. Gittiğimiz geziler, aldığımız eğitimler bizim için çok büyük bir ayrıcalıktı. Bu noktada dergimizi okuyan, burs sistemimize yeni girmiş ya da girecek olan minik arkadaşlarımıza bu tarz kalıp yargılara takılmamaları; burada her şeyin çok farklı olduğunu bir kere daha hatırlatmak istiyorum. Arkadaşlarınızla bir arada olduğunuzda maddi durum dikkat edilen bir konu olmuyor.

3. Türk Eğitim Derneği ailesinde olduğun andan itibaren aklında en çok yer edinen anlardan birini bizimle paylaşabilir misin?

Ailemden ayrı ilk tatilimi lisede TED ile yaptım. Tam Eğitim Bursu sistemine 9. sınıfta dahil oldum ve o yıl Antalya etkinliği olmuştu. Daha önce ailemle 3 yıl Antalya'da yaşamıştık. Ankara'ya 4. sınıfta gelmiştim ve Antalya'ya geri dönüşüm ilk kez TED ailesi ile olmuştu. Arkadaşlarımızla aynı odada kalmıştık, bu benim için çok keyifli bir deneyimdi. Hatta "5-10 yıl sonra buraya tekrar gelelim." demiştik. Hâlâ hepsi ile iletişim halindeyim ama hep birlikte tekrar gitme fırsatı bulamamıştık. Fakat tam 4 yıl sonra Antalya'da üniversite kampına gittik ve bu defa liseli arkadaşlar olarak değil üniversiteye geçmiş bireyler olarak görüşme fırsatı bulduk. Hepimizin ayrı çevreleri oluşmuştu, ama hep birlikte bir masanın çevresinde oturup paylaşımlarda bulunabilmek bizim için tatlı bir geçmişe dönüş yolu oldu. Katıldığımız kamplar bu anlamda çok birleştirici oluyor. Tutku, Duygu, Nursema ve Ceren... Türkiye'nin farklı farklı yerlerine dağılan bu grup ile tekrar aynı masa çevresinde birleşebileceğimizi düşünmezdik, hayal gibi gelirdi. Kim bilir, belki çok da uzak olmayan bir gelecekte aynı grupla aynı masanın çevresinde mezunlar olarak bir araya geliriz...

4. Yepyeni bir hayata, üniversiteye başlıyorsun, TEB Ankara ile yolun kesişiyor, hatta yönetim kurulunda da yer alıyorsun. TEB Ankara'dan sonra sende ne değişti, ne hissettin ve TEB olmasaydı ne eksik kalırdı?

Liseyi hep beraber okuyoruz ama bir mesaimiz var. Sabah 8 akşam 5 okuldasin, okuldan sonra akşamları ve hafta sonları sınav çalışmaları, ödevler... Sosyalleşmeye ister istemez yeterli zamanı ayıramıyoruz. TEB Ankara sayesinde farklı okullardan, farklı şehirlerden gelen ama ortak TED ruhu ile yetişmiş insanlar ile sosyalleşme imkanı buluyoruz üniversitede. Hep birlikte çeşitli etkinlikler yapmak çok keyif veriyor. TEB Ankara olmasaydı böylesine özgün karakterlere sahip meşaleler ile buluşamayacaktık. Çok kalabalık, çeşitliliklere sahip, yaşayan bir grubuz. Yönetim kuruluna girince bunu daha da iyi anladım. TEB Ankara'da zaten pek çok insanla tanışıyoruz, ama yönetim kurulunda olunca bu bağlar daha da güçleniyor, bireysel etkileşime de dönüşüyor. Gönüllü olarak üstlendiğimiz bu görevi içten ve severek yapınca keyifli etkinlikler ortaya çıkıyor, şu anki YK'nın da yaptığı gibi. Lisedeyken TEB Ankara'dan bu kadar haberdar değildim. Birkaç kere abilerimiz ve ablalarımız okulumuza gelip bize bölümleri anlatmışlardı. Nereden ve nasıl geldiklerini kavrayabilmiş değildim. Üniversiteye geçtiğimde bana kampüsümüzde bir buluşma olacağını söylediler. İnsan üniversiteye girince nereye geldiğini anlayamayıp afallayabiliyor. Ben yaşamadım, ancak ailesinden kopup gelenler de var. Bu noktada birilerinin seni karşılaması, kucak açması beni çok mutlu etmişti. Başta Hacettepe Tıp'ı kazanınca hayatımda sosyallik olmayacağını düşünmüştüm ama TEB Ankara tedirginliğimi rahatlattı diyebilirim. Burada bir ağacın dalları gibiyiz. Mesela ağacın diğer ucundaki arkadaşlarıyla tanışıyorsun ama sonuçta kök bir. Bu güvenli, tanıdık ortamda sosyalleşmek insanı mutlu ediyor.

5. Ankara bozkırında TEB sayesinde / birlikte yaşadığın, aklından çıkmayan bir anın var mı?

Ben marshmallow'un ateşte pişirilebildiğini ilk defa burada deneyimledim. Evet, yabancı filmlerde bir grup üniversitelinin ateşin çevresinde toplanıp marshmallow yediğini görürdüm ama bu sadece orada yapılır diye düşünürdüm. Nedense bunu Ankara bozkırı ile bağdaştıramamıştım. O ateş çevresindeki konuşmalarımız, beraber vakit geçirmemiz benim için çok değerliydi. TEB Ankara ile yaşadığım anı sorulunca aklıma arkadaşlarımla bir arada olduğum anlar geliyor, onun dışında da yapılan her etkinlik çok güzel oluyor.

6. Dopdolu günlerine, nöbetlerine rağmen Help Steps ile sükse yaptın. Bu konuda ne söylemek istersin?

TEB Ankara bu etkinliği başlatmadan bir yıl önce TED'in paylaşımlarından Help Steps'i görmüştüm ve çok şaşırmıştım. Yürüyerek nasıl adım bağıslayacağımızı düşünmüştüm. Ondan sonra uygulamayı indirip kullanmaya başlamıştım. Çünkü benim nazarımda bir işin içinde TED bulunuyorsa güven oluşuyor. O tanıdıklık duygusu çok etkili oluyor, yolda TED amblemleri servis görünce bile el sallamak istiyorum. Bu yüzden "Eğer TED bu platformda varsa yardım gereken yere ulaşıyor." diye düşündüm ve kullanmaya başladım. Kullanmaya ilk başladığımda herkese yüklettim. Anneme, babama, yakın çevremi anlatmaya başladım. TEB Ankara'nın bunu genele yayması çok güzel oldu. Yönetim kuruluna bu işe adım attığı, yürütme görevini üstlendiği için teşekkür ediyorum. Yarışma olması da beni motive etti çünkü önünde bir amaç olunca o yolda ilerlemek daha kolay oluyor. 750.000 adım attığımda TUS dershanesinde insanlara TED'i ve Help Steps'i anlatıyordum. Zaten yeni gelenlerden davet kodu ve profil tamamlama ile 80.000 adım kazanılıyor. TED için hep birlikte hareket ettik. Bana adımlarını gönderen arkadaşlarım her hafta merakla birinci olup olmadığımızı soruyordu. Bu çabamız sayesinde hem adımlarımız iyiliğe dönüştü hem de insanlar TED hakkında bilgi sahibi oldu.

7. Üniversite oraya gidene kadar ütopyadır adeta, senin gittiğin üniversite ve bölüm hayallerindeki gibi miydi? Beklediğinden farklı gelişen bir şeyler oldu mu?

Ben sınav dönemimde Ankara, Hacettepe ve İngilizce tıbbı istemiyordum. Ankara'yı deniz olmadığı için, Hacettepe'yi sıralaması yüksek olduğu ve gelen insanların sosyallikten uzak olduğunu düşündüğüm için, İngilizce tıbbı da zorlanmaktan korktuğum için... Bu üçlüyü bir arada düşünemiyordum. Sonrasında içerisine girdiğimde ortamın hem eğitim hem de insanlar anlamında ne kadar kaliteli olduğunu gördüm. Tıbbi İngilizce okumanın çok faydasını gördüm ve görmeye devam edeceğim. Çünkü tıp bilimi dünyaca gelişen bir alan, biz Türkiye'nin değil, insanlığın anatomisini öğreniyoruz. Tüm bunları yaparken dünyadaki kaynaklardan yararlanmak gerekiyor ve bu noktada İngilizce bilindiğinde ulaşabileceğimiz kaynak sayısı artıyor. İlk dönem anlama aşamasında biraz zorlanılabiliyor ama özellikle Hacettepe'de ilk yıl alışma yılı diyebilirim, bu yüzden rahatça uyum sağlanıyor. Aynı zamanda Hacettepe'de bütün alanların bir arada bulunması ve yetkin hocaların varlığı beni çok mutlu etti. 6. sınıf olduğum için çoğu yeri gezdim gördüm ve Ankara'da tıp okuyacaklara Hacettepe'yi gönül rahatlığı ile tavsiye edebilirim.

8. Hala üniversite hayalleri kuranlara “bilseler çok iyi olur” diyebileceğin bir şeyler var mı?

En önemlisi kişinin kendini tanıması ve uygun mesleği seçebilmesi. Sınav döneminde herkes en iyi puanı almak, en iyi okula gitmek, en çok tercih edilen mesleği yapmak için çabılıyor. Ama önemli olan kendisinin ne istediği. Kendi istemediği yere gidip sonrasında bırakan, bölüm değiştiren çok arkadaşım oldu. Sınav döneminde ilk yıl hedefine ulaşamayanlar o bir yılı çok büyük bir kayıp olarak görüyorlar. Ama eğer istediğin yere gidemeyeceksen, istediğin mesleği seçemeyeceksen bu tüm hayatının kaybına neden oluyor.

9. En başından yepyeni bir üniversiteli olsaydın şimdi, neleri başka türlü yapardın?

Üniversite kendine pek çok şey katabileceğin bir dönem. Sadece eğitim anlamında diye algılamak çok yanlış, alınan eğitimin yanında sosyallik ve dil gibi pek çok beceri de yer alıyor. Ben yeniden başlasam dile daha çok önem verirdim. Şuan İngilizce biliyorum evet, ama Almanca ya da farklı bir yabancı dil daha öğrenmediğim için sorguluyorum kendimi zaman zaman. Yurt dışında staj yapma imkanım olmadı ve bunu bir eksiklik olarak görüyorum. Okulların destek verdikleri programlar oluyor. Bu programlarla başka bir ülkede hem kendi bölümümün yurt dışındaki işleyişini görmeyi hem de farklı bir bakış açısı kazanıp gezip görmeyi isterdim. Onun dışında verimli bir öğrencilik hayatı yaşadığımı düşünüyorum. Mesela dans etmeyi çok istiyordum, ilk üç yıl dansa gittim. Box yapmaktaydım, kick-box yapma fırsatım oldu. Hayattan istedikleri, kendilerini geliştirmeyi hedefledikleri alanları ufak ufak tatmalarını öneririm herkese. Neyi sevip neye devam etmek istediğini kararlaştırmak için çok doğru bir yer üniversite.

10. Ceren’in hayatı bundan sonra nasıl olacak; hedefleri, beklentileri neler?

Önümde bir TUS dönemi var, şimdilik ona odaklanıyorum. Ankara veya İstanbul’da Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanlığı alanında devam etmek istiyorum. Asistanlığı dört yıl sürüyor ve bu dönemde kesin olarak yurtdışına gitmeyi hedefliyorum. Gidip orada kalmak değil ama kısa süre de olsa orada bulunmak, bakış açımı genişletmek ve yeni hedefler edinmek istiyorum. Akademiye mi yoksa hekimliğe mi devam edeceğime uzman olduktan sonra gideceğim hastane karar verecek diyebilirim.

11. Her sene yenilenen TEB Ankara'nın bilmesini, unutmamasını istediğin bir şey var mı?

Pandemi döneminde hayatın her alanında olduğu gibi sosyal çevrelerde de kopukluklar oldu ister istemez. Çevrim içi etkinliklerle olabildiğince eksikleri tamamlamaya çalıştık ama ben yüz yüze olduğumuz zamanları çok özledim. Piknikler, dönem başında “hadi gelin tanışalım” dediğimiz zamanlar, dönem sonunda da “oh be sonunda bitti” dediğimiz anlar oluyor. Kamplarda bir yandan transkript toplamaya çalışırken bir yandan sweatshirt’leri dağıttığımız, farklı bölgelerden arkadaşlarımızı gördüğümüz anlar oluyor. Bu durumlarda TED ruhunu hissediyoruz. Bunların devam etmesini, unutulmamasını çok isterim.

12. “Şunu da sormadın, ben anlatayım” dediğin bir şey var mı?

Bir çocuk neden TED’e girmeli?

“10.000 Genç Meşale, Daha Aydınlık bir Türkiye” kampanyasının amacı maddi durumu yeterli olmayan ama başarılı, kendini geliştirmek isteyen, hedefleri ve amaçları olan, vizyon sahibi genç zihinlere ihtiyaç duydukları imkanları sağlayabilmek. Çocuk diyoruz ama hepsi idealleri, geleceğe dair umutları olan bireyler. Hayatı dolu dolu yaşamamın, geriye baktığımda “iyi ki” dememin en büyük nedenlerinden biri TED diyebilirim ve bu deneyimi fırsatı olan herkesin değerlendirmesini dilerim.

“

Semiha Ömür & Sıla Kurğa & Ceren Özceylan

”

MEŞALEDEN MEKTUP VAR

Meşaleden Mektup Var, TEB Ankara Sosyal Sorumluluk Projesi Ekibi ve TEB Ankara Yönetim Kurulunun ortak çalışması olan sosyal sorumluluk projesidir.

Projemizin İşleyişi

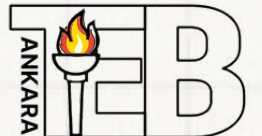
Projenin yarar sağlayacağını düşündüğümüz bir devlet okulu belirleyip, öğrencilerine ayda bir kere olmak üzere, arasına mektup koyarak kitap gönderiyoruz. Eşleştirilen öğrenciden de mektup alarak dönem boyunca bir bağ oluşturuyoruz.

Öğrencilerin, bizden gelen mektupları okuduktan sonra yanında gönderdiğimiz kitapları okul kitaplığına koyarak zengin bir kütüphane oluşturuyoruz. Dönem sonunda ise bir yüz yüze buluşma gerçekleştiriyoruz. Öğrenciler uzun süre mektuplaştığı ve aralarında bağ oluşan TEB öğrenci ile görüşüp keyifli vakit geçirme imkanı buluyorlar. Böylece hem biz TEB'liler hem de oradaki öğrenciler hayatlarımızda unutamayacağımız bir deneyim yaşamış oluyoruz.

Projemizin Amaçları

Projemizin temel amacı, öğrencilerde kitap okuma sevgisi oluşturmak, proje sonunda yapılacak yüz yüze etkinlik ve her mektup ile gönderilen kitapların birleşmesiyle okullarında bir kütüphane oluşturmak, Türk Eğitim Derneği'nden haberdar olmalarını sağlamaktır.

TÜRK EĞİTİM DERNEĞİ

Burs Öyküsü

Ey sen, okur! Tamamen kurgusal ögelere dayanan, fakat hemen hepimizin bir şekilde başından geçmiş bir hikâye okumaktasın. Kendini vererek ve mutlaka gülererek okunmadığı sürece okuyanı lanetleyecek bu içerik antik çağlardan beri her coğrafyada bir kere daha yineler, yeniler kendini. Ölümsüz ruhların kutsal duaları seni de kutsasın ve bu yolculuk sözcüklerle başlasın.

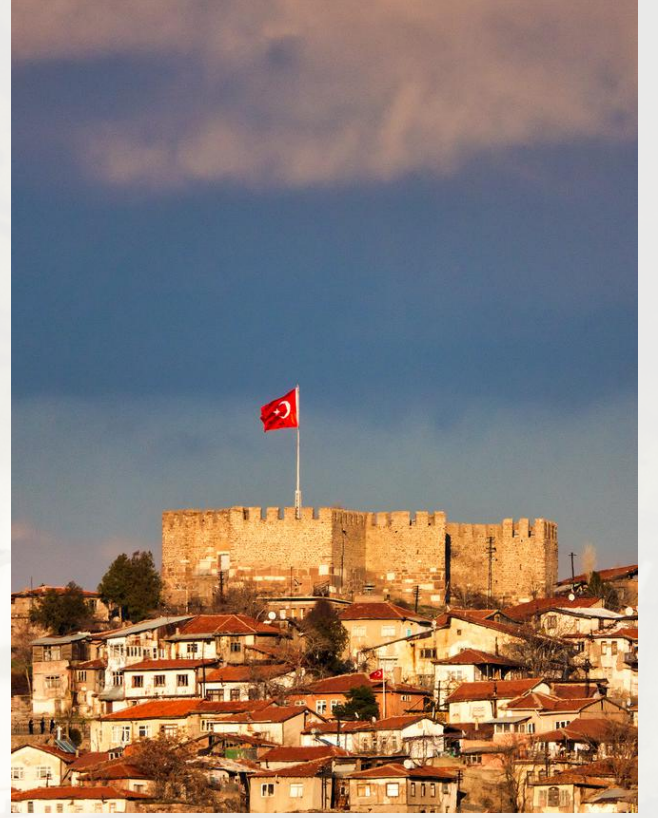
Hayriye üniversite sınavı sonuçlarının açıklanmasını sabırsızlıkla bekledi. Senelerdir her okul günü sanki kutsal kâseyi ararmış gibi her hocanın başka yorumladığı soruların, beş harften birini seçmek suretiyle insanın ruhunu sömürmesine alışmış ama bundan da sıkılmıştı biraz. Yıllardır hayali gerçekten bilim öğrenmek olan genç bir kadının, sürekli anlatılan o şaşalı üniversite günleri dışında hayali yoktu. Gençlik dedikleri şeyi yaşamak istiyordu, biraz başına buyruk, biraz meraklıydı. İş bitirici insanlardan olmuştu daima. Kimseye itimadı olmazdı ama kimseyi de kırmazdı.

Sancılı, yorucu sınav döneminin ardından heyecanla uyuduğu gecelerin birinin sabahında telefonu çaldığı için uyandı. O dakika neden aradıklarını anladı, sınav sonuçları elbette hiçbir ön bilgilendirme olmadan apansızın açıklanmıştı. Elleri titreyerek açtı telefonunu. Tabii sistem kilitlenmiş, hiçbir şeye giriş mümkün değil. Koşarak bilgisayara geçti Hayriye. Kalbinin hızına dünyada hareket eden hiçbir şeyin yetişemeyeceğini ama bilgisayarın da fazladan yavaş olduğunu düşündü. Birkaç saat kadar gecikmeli olarak öğrendi, hayalleri gerçekleşmişti. O güzel okulda Fizik okuyacaktı, yüreği hakikaten ağzında atıyordu. Sanki ağzını kocaman açsa dışarı fırlayacaktı. Ne garip dedi, kaç yıldır şu ismin altına bu bilgi yazılsın diye çabaladım didindim. O an fark etti ki zaman, hayaller aslında insanın kendine koyduğu bazı işaretlere, oraya vardığını farz etmesine yetecek kadar yaklaşmasından ibaret. Hiç varmadığı bir limana vardığını düşündürtecek kadar yaklaşan bir gemi gibi diye geçirdi aklından.

Hayriye yanılıyordu, zaman ve hayaller konusunda. Gerçekte işaretlere yaklaşmamız bir yıldızın başka bir yıldızla yaklaşması bazen kayması gibi birbirlerine yaklaşmış, hatta varmış gibi görünseler de işaretlerimiz ve olan farklı düzlemlerde bambaşka yönlere gitse de yaklaşmış illüzyonu yaratıyor. Bunlar sadece göz aldatmacası çoğu zaman. Yine de Hayriye, her şeye çok yaklaştığını düşündü. En büyük hayali belki de artık ellerindeydi. Yine yanılıyordu, okulu kazanmak her şeyin bir kez daha başlangıcıydı yalnızca. Kendisini nelerin beklediğini tahmin bile edemezdi.

Günler aktı da aktı. Sınav sanki daha dün olmuşçasına geceleri hala rüyalarında sorular çözüp sınava girse de valiz hazırlanmış, Ankara'ya doğru yola çıkmak için gerekli bütün hazırlıkları yaptığını inanmıştı o. Elinden geleni yaptıysa ve banyoda kullanacağı terlikleri bile düşündüyse de hayat düşünüp tasarlamak için çok fazla parametreye sahipti. Üstelik ne yazık ki insan beyni yaşamadığı şeyleri simüle etme becerisine sahip değildi. Doğrusu o, yaşadıklarını hatırlarken bile arıza veren biraz ilkel bir makine gibiydi. Hayriye, zeki bir kızdı. İstedığı herhangi bir bölümü okuyabilirdi, bu yüzden ailesi tıp okumayı istemesini çok istemiş hatta bu konuda çok ısrar etmişti. Ama o bilim insanı olmakta onlardan daha fazla diretmişti. Her soruya insan gönlünün istediğini bilmez mi diyerek karşılık veriyordu. Gönlü bunu istiyordu, biliyordu.

Uzun uğraşlar ve korkunç uzun bir yolculuğun ardından Hayriye Ankara'ya vardı. Büyük umutlarını da sığdırdığı koca valizleriyle yerleşti bir öğrenci yurduna. Bir hafta sonra okulu başlayacaktı ve her şey tıpkı tanıtımlardaki yeşil çimlerde oturup bir gitarcının etrafında gülerken oturan ve okuduklarına dair tek kanıtları, bir ince kitabı yanlarında tutan o gençleri düşünerek kampüsü dolaşmaya başladı. AŞTİ'de dibinde bağırان insanları, sürekli yürüyen merdivenlerde koşan ve nedensizce şık kıyafetler içinde gerginlikten yırtılacakmış gibi duran insanları, kayıtta evraklarını unutan insanları, onları azarlayan diğer insanları, her adımı yokuş çıkararak atmaya alışamamasını ve yurt girişindeki ve öğrenci işlerindeki sinirli kadınları saymazsa harika bir gündü. Eylülün ortasında çiçek aromalarıyla burnundan ciğerlerine, oradan kalbine süzülürken temiz havayı çekti derin derin. Gördüğü herkese gülümsemeye çalışarak, bazen karşılık bulup bazen görmezden gelinerek birkaç eşya ve yiyecek bir şeyler alıp odasına gitti. Daha çok şey vardı yapacak. Oda arkadaşıyla tanışmak, yepyeni bir hayata başlamak ve bilim insanı olmak gibi. Yol uzun ve çetrefilliydi ve Hayriye olabilecekleri tahmin bile edemezdi.

Ertesi gün derneğe uğraması gerekiyordu. Yolu bilmediğinden onu çağıran insanlara sormuştu. TEDÜ'ye gitmeye çalıştığı için ona dakikalarca güldükten sonra derneğin orada olmadığını söyleyen Anka biraz cesaretini kırsa da navigasyon yardımıyla her şeyi halledebileceğini düşünmüştü. Zaten daha yeni geldiği koca şehirde başka türlü mümkün değildi. Onu ilk gün karşılayan tanıdığı, metroyu nasıl kullanacağını ve okuldan şehre nasıl gidildiğini anlatmıştı. Bütün algılarını açmış, her şeyi öğrendiğine kanaat getirdikten sonra yürümesine izin verecek kadar kaygıyla çıktı yola. Erkendi, daha ama yolu bilmemek onu endişelendirmişti. "En kötü sorarım birilerine." diye geçirdi aklından. Derneğin TEDÜ'de olmadığını henüz öğrenmişti. Binbir güçlkle metrodan indikten sonra tek yapması gerekenin hangi tarafa binmesi gerektiğini çözmek olduğunu düşündü. Sonrası kolay diyordu içinden. Dolmuştaki kadar zorlanmamayı umarak metrodaki durakları okudu, bir yönde karar kıldı. Her yere Kızılay'dan gideceğini fark etmeye başlamıştı; her yol Roma'ya, her yol Kızılay'a ha dedi içinden.

Çocukluğundan beri iyi bir gözlemci olmuştu, hep de yararını görmüştü bu özelliğinin. Yine etrafını gözlemlemiş, durakları saya saya, kimseyi rahatsız etmediğinden emin olmaya çalışarak, etrafı izleye izleye Kızılay durağına geldi. Daha inmeden, nereden ineceği konusunda kafası karışmıştı bile. Diğer duraklardan farklı olması gözlemlerini boşa çıkarmış, kendini yine biraz kötü hissederek rastgele bir yerden çıkmıştı. İnsanları takip ederek turnikelerden geçti ve o an çok zorlanacağını anladı. Müthiş bir kalabalık gürültüyle hareket ediyor, her yerden birileri bir şeyler söylüyor ve en kötüsü de internet olmadan kapıyı bulacağına olan inancı azalıyordu. Gözlerini kapayıp nefesini tuttu, inanılmaz bir güçle sığıntı kendini. Kanının damarlarında dolaşmasını istemezmişçesine bir baskı kurdu kendine. Sanki böylece internet sağlayabilecek ya da yolunu bulabilecekti. Korktu biraz, biraz gerildi.

Sonra usulca açtı gözlerini. O gözler ki ne istese yapabileceğine ikna edebilirdi bakan herkesi. Neden o anda bir şey hissetti, geldiğinden beri içinde kabaran bir his gitgide uyanıyordu sanki. Özellikle biraz önce kendini sıkınca daha da yoğun şekilde hissetti bunu. Bir yaratığın kış uykusundan uyanırken ilk önce hafifçe kuyruğunu sallaması gibi bir şeyler içinde uyanıyor ve yavaşta hareket etmeye başlıyor gibiydi. Hayriye, nasıl çıkacağını anlamak için gördüğü ilk tabelayı hatmetmeye başladı. Hangisinin nereye gittiğini bir türlü tahmin edemedi. Sonra bir karar verdi, Karanfil Caddesi olsun. Okları takip ederek yürümeye başladı. Sanki yer altından hiç çıkamayacakmış gibi hissetti. Okun gösterdiği yeri yanlış anlayıp anlamadığını düşünerek bir dönemeçten geçti. Bir anda her şeyin çok sessizleştiğini fark etti. Etrafta o deli kalabalıktan kimse yoktu sanki. Çıt çıkmıyor, koridor sonu görünmeyen bir yere doğru uzanıyordu. Hayriye ürkek adımlarla geri dönmek istedi ama duvarda kan kırmızı bir boyayla adı yazıyordu: "Hayriye buraya gel, Burslar Odası'na...".

Yaklaştığında fark etti ki bu boya değildi çünkü demir kokuyordu. Genç kadın korkudan kalakaldı. O daha toparlanamadan kulağını sağır edecek kadar yüksek ve tiz bir ses adını söylüyordu. Hayriye, can havliyle geriye doğru koştu, gözünü sımsıkı kapadı ve bir şeye çarptığını hissederek durdu. Az önceki dönemece geri döndüğünü fark etti. Bu sefer insanlar ve tüm o kalabalık gürültüsü olduğu gibi ordaydı. Her şey olması gerektiği gibiydi. Nedenini bir süre daha çözemeyeceği bir aceleyle koşan birileri ona çarpıp kenara çekilmesi için bağırınca garip bir şekilde rahatladı. Bu, adını tiz bir çığlıkla yankılı bir koridorda duymaktan ve duvarda öyle bir yazı görmekten katbekat iyiydi. Fena halde terlemişti, üstelik yüreği hissedemediği bir hızla çarpıp kulaklarını zonklatıyordu. Az önce ne olduğunu hiç anlayamadan en yakındaki merdivene tırmandı. Nihayet yüzeye çıkmıştı, utanmasa taşları öpecekti. Sonra telefonunu açtı. İnternet dedi, ilahi bir adı anar gibi döküldü sözcükler ağızından. Dışarı çıktığında içinde uyanan o his daha da artmıştı. Bir şeylerin olacağını hissetti, sonra bu hissi bastırmaya çalıştı. Sanki sezgileri susarsa olacaklardan kaçınabilirmiş gibi. Hayriye olacaklardan korkarak titreyen elleriyle açtı navigasyonu. Bu sadece bir başlangıçtı, her şey için bir başlangıç ve her şeyin bir başlangıcı.

Her yıl şehir dışından gelen onlarca burslu üniversite öğrencisi, Kızılay metrosunda doğru çıkışı ararken mide bulantısı, baş dönmesi, halüsinasyon ve [veri silindi] belirtileri göstermektedir. Bu ilginç olayın mağdurlarının olası rahatsızlıklardan etkilenmemesi için onlara rehberlik edebilecek cana yakın bir TEB Ankara üyesi ile metro şemasını incelemesi şiddetle tavsiye edilir.

İnsanoğlunun hayal gücü daha ne tür eserler üretebilir bilemiyoruz, ama şimdiye kadar bu gücün şaşırtıcı şeyler ortaya çıkardığı kesin. Bunlardan bazıları da doğada var olmayan birbirinden farklı canlı formları. Çeşitli dinlerde, mitolojilerde, masallarda karşımıza çıkan ve bazılarının canlılık özelliği bile tartışmalı olan varlıkları biraz incelediğimizde, insanın hayal gücünün doğayla sınırlı olmasından dolayı hepsinin doğadan çeşitli parçalar içerdiğini görürüz. Bu yazıda da bahsettiğimiz canlıların veya yaratıkların bazı fantastik edebiyat evrenlerindeki özelliklerini tanıtıp, karşılaştırıp, nerelerden esinlendiklerine biraz değineceğiz.

Bahsedeceğimiz evrenler sırasıyla J.R.R. Tolkien'in (John Ronald Reuel Tolkien) evreni, C.S. Lewis'in (Clive Staples Lewis) "Narnia"sı ve George R.R. Martin'in (George Raymond Richard Martin) "Buz ve Ateşin Şarkısı" adıyla bildiğimiz serisinin geçtiği evren.

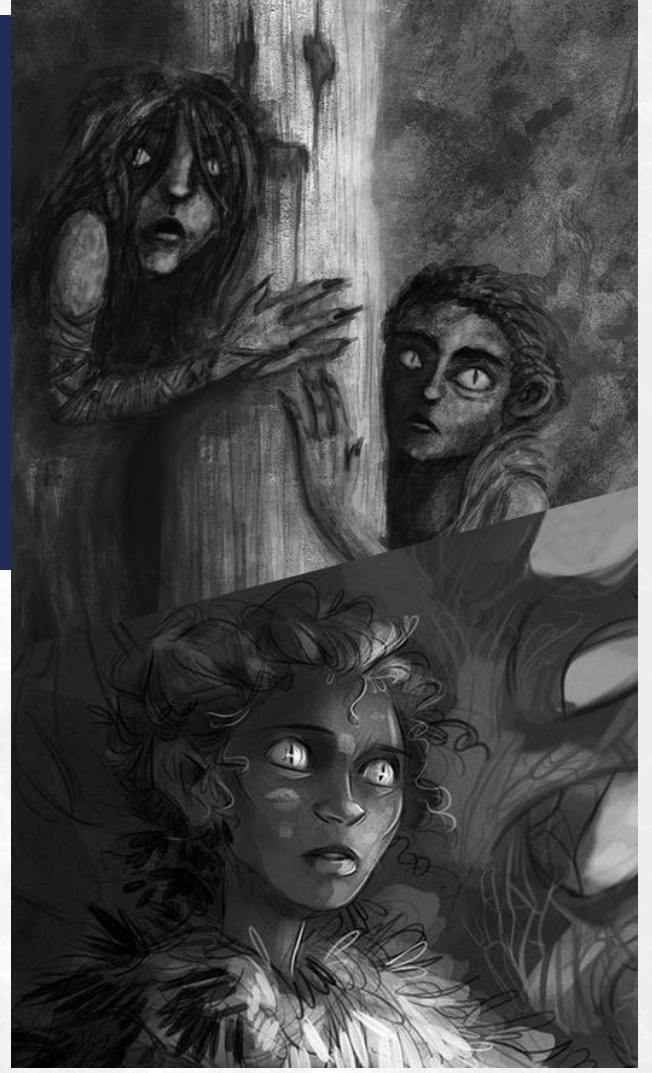
Bahsi geçen üç evrende de insanlar var ve gerek yaşam süresi, gerek kişilik özellikleri bakımından dünyamızla neredeyse aynılar. Hayvanlar, doğamızda bitkilere göre çoğunlukla daha aktif hareket edebildikleri için yine aynı şekilde tüm evrenlerde bitki ve diğer canlı gruplarına nazaran hayvanlardan türetilmiş yaratıklar, canavarlar öncelikli olarak bulunuyor.

Ufak Bir Fantastik Edebiyat Karakterleri Analizi

Örneğin Yunan ve Roma mitolojilerinde bulunan Centaur (Yarı at-yarı insan), Minotaur (Yarı boğa-yarı insan şeklinde tanımlanabilir.), Satyr, Faun ve Gryphon (Vücut uzuvları aslan ve kartal karışımı uçan yaratıklardır.) gibi mitolojik figürleri Narnia evreninde görüyoruz. Hepsi de insanlar gibi bilinçli varlıklardır. Bunların haricinde hem Tolkien'in Arda'sında (Bu evrende yeryüzüne Arda deniliyor.) hem Narnia'da yine birçok mitolojide bulunan cüceler yer alıyor. Cüceler her iki evrende de madencilikle ilişkilendirilmiş topluluklar ve her iki evrende de şartlara göre iyi ya da kötü tarafa geçebiliyorlar. Bahsedilen özelliklerinin mitolojiden esinlendiğini rahatlıkla görebiliriz. Martin'in evreninde de bulunan devler, aynı zamanda Narnia'da da varlar (Evet Narnia'da çeşitlilik baya fazla.). Devler iki dünyada da genellikle kuzey bölgelerinde ikamet ediyorlar ve diğer ırklarla çok fazla işleri olmuyor diyebiliriz.

Hayvanların yanında diğer canlılar da esin kaynağı olabiliyor tabii. Örneğin Tolkien'in evreninde Ent adı verilen, ormanların koruyucuları olan ağaç adamlar var. Yine doğayı koruma misyonuna sahip olan orman ve nehir veya su perileri de Narnia'nın olmazsa olmazlarından. Martin'in dünyasında ise bu şekilde doğayla iç içe olan güruh ormanın çocukları adı verilen ırk diyebiliriz. Çocuk görünümünde elf benzeri bu yaratıklar çeşitli geleneklere sahipler ve bu geleneklerle beraber gelen güçlü kadim büyüler sayesinde dünyayı, yaşam alanlarını, içindeki canlıları gerektiğinde koruyabiliyorlar.

Periler ve perimsi varlıklara değinmişken elflere değinmemek olmaz. Çeşitli Avrupa mitolojilerinde görülen elfler, Tolkien'in birçok hikayesinde başrolü oynuyorlar. Mitolojidekinden farklı olarak Tolkien'in anlattığı elfler, tanrı Eru tarafından yaratılmış ve belli bir zamanda Arda'da uyandırılacak olan Eru'nun ilk çocuklarıdır (İkinciler ise insanlardır.). Görünüş olarak insanlara benzemelerine karşın fiziksel beceri anlamında onlardan çok daha ileridedirler. Hatta tanrı tarafından bazı özel elflere ruhani güçler veya beceriler dahi verilmiştir. Ama bu durum çoğunlukla büyüyle ilgili uğraşları kapsamaz. Zaten üç evrende de bu işlerle uğraşan kişiler bulunur. Narnia'da kocakarılar büyücülük hünelerine ve tehlike seviyelerine göre değişir. Martin'in evreninde ise cadılar, büyücüler bu tür işleri kendi amaçları ya da çeşitli dinler ve örgütler için yapabilirler.

Düşündüğünüz gibi Martin'in evreninde dinler ve inançlar, siyasi iklim kadar önemli yer kaplamakta. Narnia'da da durum farklı değil. Narnia, Aslan adı verilen (Evet yabancı bir seride Türkçe bir isim var ve bu varlığın seride gördüğümüz hali de hayvan olan aslan şeklindedir.) gücünün sınırını bilmediğimiz yüce bir varlık tarafından yaratıldıktan hemen sonra temelleri atılırken; Aslan Narnia'da yaşayan hayvanların bir kısmına bilinç ve konuşabilme gibi yetenekler bahşediyor. Serinin başka kısımlarında evrendeki iyiliğin, ilahi düzenin sorgulandığı ya da tehdit edildiği bazı kaos anlarında hayvanların bu özelliklerinin kaybolduğunu görüyoruz. Aynı zamanda Narnia'nın kıyamet gününde ödüllendirilen, bir nevi kurtuluşa eren varlıkların da Aslan'a gönülden inanan varlıklar olduğunu anlıyoruz.

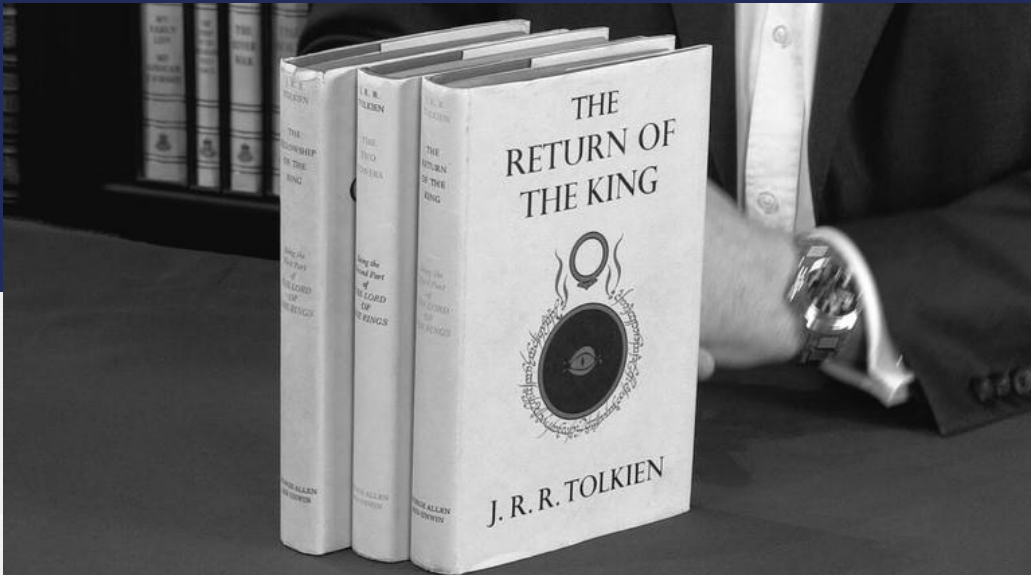

Bu ve birçok ayrıntıyla beraber Narnia serisinin Hristiyanlıktan fazlasıyla etkilendiğini seriyi okurken fark etmemiz mümkün. Bir başka ilahi sistem de Tolkien'in evreninde var. Bu sistem üzerinden buradaki ruhani varlıklara da değinelim. En tepede tanrı Eru sonrasında ise Ainur adı verilen melekvari varlıklar bulunuyor. Tabii her melek Arda ile ilgilenmiyor. Bunların içinde farklı görevlere sahip, Arda'ya inenlere Valar; Valar'ın hizmetkârı olan ruhani varlıklara da Maiar deniliyor. Ayrıca Maiar içinde de Istari adı verilen, Arda'da büyücü formunda gördüğümüz bir grup var. Aslında bu evrende de zevkle okuduğumuz, yeryüzü hikayelerinin arkasında ilahi bir kaos hikayesi yer alıyor. Manwe ile en güçlü Ainur olan Morgoth'un Tanrı Eru'nun müziğine (Benzer şekilde yine bir ilahi düzen.) uymayıp ona isyan etmesiyle, dünyanın fiziki bozuluşundan başlayarak, birbiriyle bağlantılı birçok macera yeryüzünde vuku buluyor.

Yazımızı burada toparlayacak olursak, Tolkien ve Lewis (II. Dünya Savaşı'nın da verdiği etkiyle birlikte) özellikle Hristiyanlık ve iyilik temalarından etkilenerek, Martin ise ağırlıklı Orta çağ atmosferinden etkilenerek insanoğlunun deneyimlerinin ötesine geçip içlerinde bulunan varlıklarla alakalı sorgulamaların derin ilahi, siyasi, etik arka planlara kadar uzanabildiği; kendine özgü coğrafyaları, tarihi, dili, halkları, bilimi ve sanatı bulunan evrenler yarattılar. Umarız gelecekte de bu kalitede hikayeler hayatımıza girmeye devam eder.

Ekrem Umut Türkoğlu

VİZE Mİ? ONENE?

Vize haftam geldi. Evde ders çalışmaktan içim bunaldı...
Yok mu şöyle ders çalışabileceğim sessiz bir kafe?
Kafeler şehrinde birkaç mekan önerisinde bulunalım istedim.

FİKİR KAFE / KÜTÜPHANE

Toplantı masalarında arkadaşlarınızla ders çalışabileceğiniz ,
TED genel merkezi yakınlarında sessiz ve sıcak bir kütüphane.

Meşrutiyet, Konur-2 Sokak ,No:36/8 06420 Çankaya / Ankara

UYANIK KÜTÜPHANE

Hoş balkonu ve geniş toplantı masalarıyla gece ikiye kadar
hizmet veren kurtarıcı bir mekan. İlk kahveniz de mekandan üstelik. Sesli,
sessiz kısımlarıyla birçok ilçede yardımınıza koşabilecek bir kafe.

Bahçelievler, 50. Sk. No:6 D:No:12, 06800 Çankaya/Ankara

MEET N STUDY

Üst katı sessiz, alt katı yarı sesli; kişisel veya toplantı masalarında
çalışma imkanı sunuyor. İlk kahveniz ve suyunuz mekandan.

Yukarı Bahçelievler, 69. Sk. 58/A, 06490 Çankaya/Ankara

WORK UP

Otoparkı ücretsiz ve interneti hızlı bu kafemizde bireysel
veya toplu olarak ders çalışabileceğiniz odalar bulunuyor.
Gitmeden önce odalardan birini rezerve etmeyi unutmayın.

Çukurambar, 1425. Cd. No:11/A, 06510 Çankaya/Ankara

8.40 COFFEE & EATERY

Kapalı mekanlardan sıkıldıysanız tam size göre bir yer.
Yarı sessiz ve sesli alternatifleriyle açık havada veya kapalı alanda
ders çalışabileceğiniz güzel bir mekan.

Çiğdem, 1588. Cd. no 15, 06510 Çankaya/Ankara

HYPATIA KAFE

Sessiz bir salon, dev bir kitaplık, oturabileceğiniz sıcak bir kafe ve çok
çeşitli board game koleksiyonuyla aradığınız her şeyi bulabileceğiniz ilk
kahvenin fiyata dahil olduğu sıcak bir mekan.

Kızılay, Bayındır 2 Sk. Kocatepe Mah. 62/25 Zemin Kat, 06450 Çankaya/Ankara

ÜNİ. DE KAYBOLMA

Türkiye’de genç olmanın temel bir unsuru da bir üniversitede okumaktır. Hatta mümkünse büyük olan bir üniversitede olup bin yıldır övülen o kampüs hayatını yaşamaktır. İşte karşınızda Ankara’nın üç büyük kampüsü. Çimlerde oturup gitar çalan, ellerinde kitaplarla içinde mutlaka kıvrıkcık saçlı hoş bir hanımefendinin de olduğu o stok fotoğrafları bir yana kampüs nasıl bir yer? O güzel ve kocaman kampüslerde nasıl hayatta kalınır? Buyrun içindekilerden dinleyelim.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Namıdiğer ODTÜ

Ankara’da üniversite okuma kararı verdikten sonra ipin ucunu kaçırap bir de ODTÜ’de bölüm yazarsanız eğitim hayatınız boyunca karşılaşacağınız sorunların ve aklınızdan silinmeyecek anıların sayıları sınırsız. Gelin birlikte bu kısa ve öz hayatta kalma rehberine göz atıp büyüleyici kampüsümüzde bir tur atalım.

ODTÜ kampüsüne ulaşmak sandığınızdan daha rahattır. Öncelikle metro ile ODTÜ ya da Bilkent duraklarında inip kampüse adım atabilir ve Bilkent durağının kampüsümüze yakınlığını fark edip şaşırabilirsiniz. Ya da Ankara sokaklarında ÖHO kovalayıp destansı bir şekilde okulun içlerine kadar kendinizi bırakabilirsiniz. Tercih sizin. Sonrasında kampüs içerisindeki ulaşımınız var ki yürüme yeteneklerinize güvenmek zorundasınız. Asla istediğiniz gibi olmayan ders programınız yüzünden derslerinize kan ter içinde geç kalabilir veya ringe binmeye çalışıp ODTÜ’de okuyan başka kazazedeler ile sosyalleşebileceğiniz sıcak ve sıkışık ortama kendinizi bırakabilirsiniz. Tercihim acele etmeden kampüsün tadını çıkararak yürümeniz ve bölüm kantinlerinin meşhur ürünleri ile bu yürüyüşünüzü ödüllendirmenizden yanadır. Keşif duygunuzu asla bastırmayın!

ODTÜ kampüsü, bütün bölümleri içerisinde barındıran; kütüphanesiyle, yemekhanesiyle, Yüksel Şelalesi ve Mini Golf Sahası’yla ve Getto esintili barakasıyla kocaman ve yaşayan bir şehir. Aynı zamanda ODTÜ Ormanı’na özgü kuşları, zaman zaman görülebilen tilkileri, sevecen köpekleri ve nasıl bu kadar beslendikleri bilinmeyen şişko kedileri ile birçok hayvana ev sahipliği yapmaktadır. Bir de Çarşı dediğimiz içerisinde restoranlar, kırtasiye, eczane ve final zamanlarında gitmemeniz gereken bilardo, okey ve Playstation salonu bulunan güzide mekânımız da sizlerdedir. Bahsetmeden olmaz, tüm Türkiye’nin bildiği ‘Devrim Stadında’ arkadaşlarınızla zaman geçirebilirsiniz. Efsaneleşmiş devrim koşucularının hava koşulları fark etmeksizin attıkları turları şaşkınlıkla izleyebilirsiniz.

Sürekli yürüterek sağlıklı yaşamaya bizleri alıştıran kampüste kalori açığımızı kapatmamız gereken anlar da oluyor elbette. Bu durumda yemekhaneye göz atalım. Günün yemeğiyle birlikte tabağımıza gelecek şaheserin güzelliği değişse de uygun fiyatı ile ders arası koşullarınızda yakmanız gereken kaloriyi elde edebilirsiniz. Ancak hayatta kalmak için başka kaynaklara da ihtiyacımız var. Yurt ve bölüm

kantinlerinin özelleşmiş yemekleri her zaman yeni tatlar keşfetmenize sebep oluyor. Ayrıca çarşıdan yiyeceğiniz yemekler ile kendinizi şımartabilir ve iyi bir sınav sonrası sınırları zorlayıp çatıdan kendinize bir kıyak geçebilirsiniz. Ancak kendinize hâkim olun ve tabağınızı fazla doldurmayın çünkü kasada hazin sona maruz kalabilirsiniz. Sayısız tatlıları da deneyip mükemmel tadı keşfetmek de size kalmış.

Umarım ODTÜ'de hayatta kalma rehberi sizlere yardımcı olacak ve kaotik üniversite hayatınızda gülüp mutlu olacağınız anıların içinde yerini alacaktır. ODTÜ yıkılıp yerine üniversite yapılan dek sevgi ile kalın. Sırada Ankara'nın oldukça bilindik ve tarihi ile bütünleşmiş bir üniversite var.

Hacettepe Üniversitesi

Yazımıza ulaşım ile başlayalım. Aracınız yoksa ulaşımınızı ringler ile sağlamak zorundasınız. Ringlerin kalktığı durağa metro yoluyla ulaşıyorsunuz diyelim. Metrodan çıkar çıkmaz hafif tempo koşarsanız belki ringlerde oturacak yer bulabilirsiniz. Ringler kampüse girdikten sonra uzun bir yolda ilerliyorlar. Konservatuara, Beyaz Ev'e, havuza ve birkaç yere gitmek için bu yoldaki duraklarda inilmesi gerekiyor. Ringler yolun sonundaki 'İnsanın Yükselişi' adlı heykele ulaştığında yaya bölgelerinin yakınındaki ilk durağa da gelmiş oluyorsunuz.

Eğer burada inerek sıcaklığın yolun başına göre ortalama beş derece düştüğünü fark edebilirsiniz. O sırada bulunduğunuz yolun aşağı taraflarında (Aşağı diyoruz çünkü okulumuz değişken engebesinden dolayı küçük çaplı bir bordo bereli eğitim bölgesi.) Süleyman Sağlam Öğrenci Kasabası, üst taraflarında ise fakülteler ve diğer binalar bulunuyor. Binalar birbirine uzak değil ama kışın soğuğu ve Beytepe'nin engebesinde işler zorlaşabiliyor.

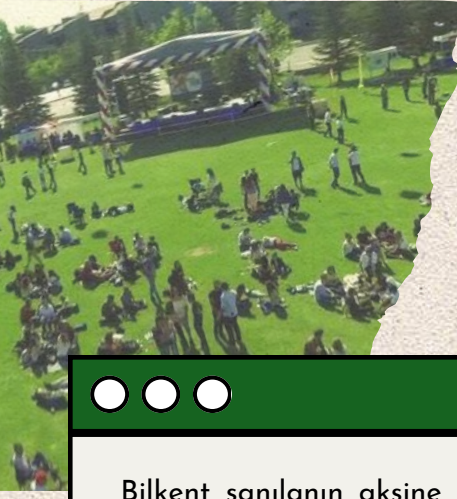
Kampüsümüzün yeşil alanı gerçekten fazla ve etrafı da ormanlarla kaplıdır. Hatta içinde göleti bulunan Yeşil Vadi adlı bir mesire alanı bile vardır. Ülkenin köklü üniversitelerinden olduğu için binaların çoğu eski yapım ve yeşil alanlarla birleşince kampüse değişik bir hava katıyorlar. Ayrıca inşaat izlemeyi seviyorsanız, kampüs her dönem malzeme bulabileceğiniz mükemmel bir tercihtir. Fazlasıyla yeşil alanın olduğu bir yerde canlı çeşitliliği de kaçınılmaz. İsimleri olan ve öğrenciler tarafından bakılan köpekler ve kediler haricinde, böceklerden çeşitli bitkilere kadar sadece bu bölgeye özgü türler de mevcuttur kampüste. Ayrıca unutmadan söyleyelim, gece gece tilki veya tavşan görme perileriniz gelirse kampüste birkaç tur atmanız yeterli olacaktır. Daha da önemlisi ders seçim zamanı Bilsis'in kilitlenmesi gibi kanser olduğunuz durumlarda, kampüsün sakın bir köşesinde arkadaşlarınızla vakit geçirmek size iyi gelebilir.

Bütün kampüsü deneyimlemek için enerji lazım malumunuz, peki nerede yemek yiyebilirsiniz? Öğrenci Kasabasında eskiden çok daha eğlenceli olan BAM yani Beytepe Alışveriş Merkezi vardır. Burada bir şeyler yiyip içebileceğiniz birçok mekân bulunmaktadır. Ama siz daha ucuz bir şey arıyorsanız yemekhaneyi deneyebilirsiniz. Üstelik sırası da ring sırasıyla yarışır diyebiliriz. Yemekhane sırasında konuştuğunuz insanların hepsinin kendi bölümlerinin daha zor olduğunu iddia etmesi üzerine de çok fazla düşünmemeye gayret edin. Ayrıca Çatı Kafe ve Atatepe'de denenebilir. Enerji topladıktan sonra sıfır derecede Amerikan futbolu oynayan abilerimize katılabilirsiniz.

Çantanızı hazırlayın ve bizimle bir gezintiyeye çıkın. Çünkü Hacettepe'den sonraki durağımız, arabadan inmeden mezun olabileceğiniz bir üniversite!
İnanmıyorsanız kendiniz deneyerek doğrulayabilirsiniz.

Bilkent Üniversitesi

Bilkent sanılanın aksine herkesin arabasından inmeden mezun olduğu bir okul değildir. Diğer her okul gibi sürekli çalışmanız gereken ve kendisinden illallah ettiren, muhtemelen içinizden kızsanız da herkese öveceğiniz güzide bir üniversitedir. Büyük kampüslerin kaderi ulaşımın hayli zor olması. Ankara'dan Bilkent'e Bilkent metro durağından ulaşamadığınızı fark etmenizle her şey başlıyor. Aslında ODTÜ'ye çıkan bu metro durağından ring servislerini kullanarak veya 175/176/111 numaralı EGO'ları kullanarak ulaşabilirsiniz.

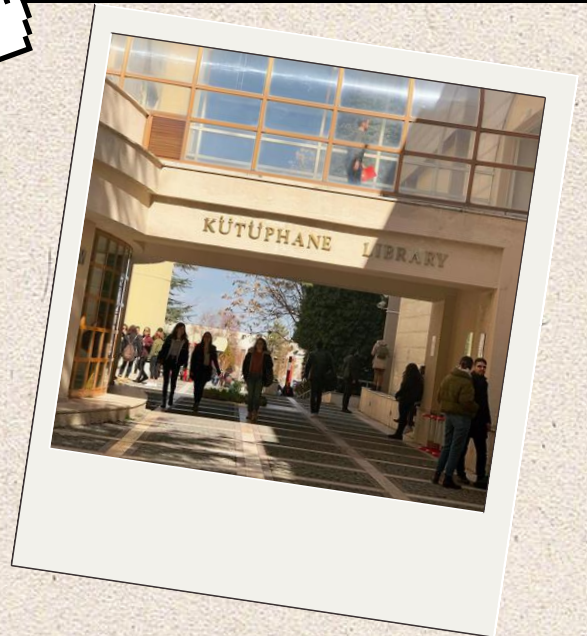
Koca kampüsün bir ucundan diğer ucuna ziyaret sırasında gidip gelmek ne tatlı görünse de on dakikacık minik aranızda Bilkent Doğu Kampüsten Merkeze dersiniz varsa muhtemelen o dersi bırakırsınız. Çünkü kışın buz tutmuş yollarda Bilkentlilerin tek seçeneği vardır; ringler. Kampüs içinde her saat başı,

on geçesi ve çeyrek geçesinde bulabileceğiniz araçlarla Doğudan Merkeze ulaşabilirsiniz. Nitekim her aktivite ve eğlencenin merkezi de Merkez Kampüs olduğundan bu pek önemli bir araçtır. Baharda yürümesi inanılmaz güzel olan kampüs, kışın tıklım tıklım olsa bile bu otobüsler sayesinde katlanılan bir çileye de dönüşür. Kampüsten dışarı uzanmak istediğinizde yine adres ringler olacaktır. Merkezden her saat kırk geçe Tunus, Sıhhiye, Bahçelievler, AŞTİ ve bazı semtlere ulaşmanızı sağlayan bu ringler kim bilir kaç akşam soğuktan sizleri kurtaracak, son dakikada Tunus Caddesine koşarak ulaşmanıza neden olacaktır? Kaldı ki aniden bir yere gitmek istediğinizde Bin-binler ve sadece Bilkent Kampüsüne özel Dalgalarla ya da otostopla hayatta kalmanız da mümkündür. En hesaplısının otostop olması bir yana yardımseverlik ve itiraf sayfalarında eğlenceli dakikaların da kaynağı olabilir tabii.

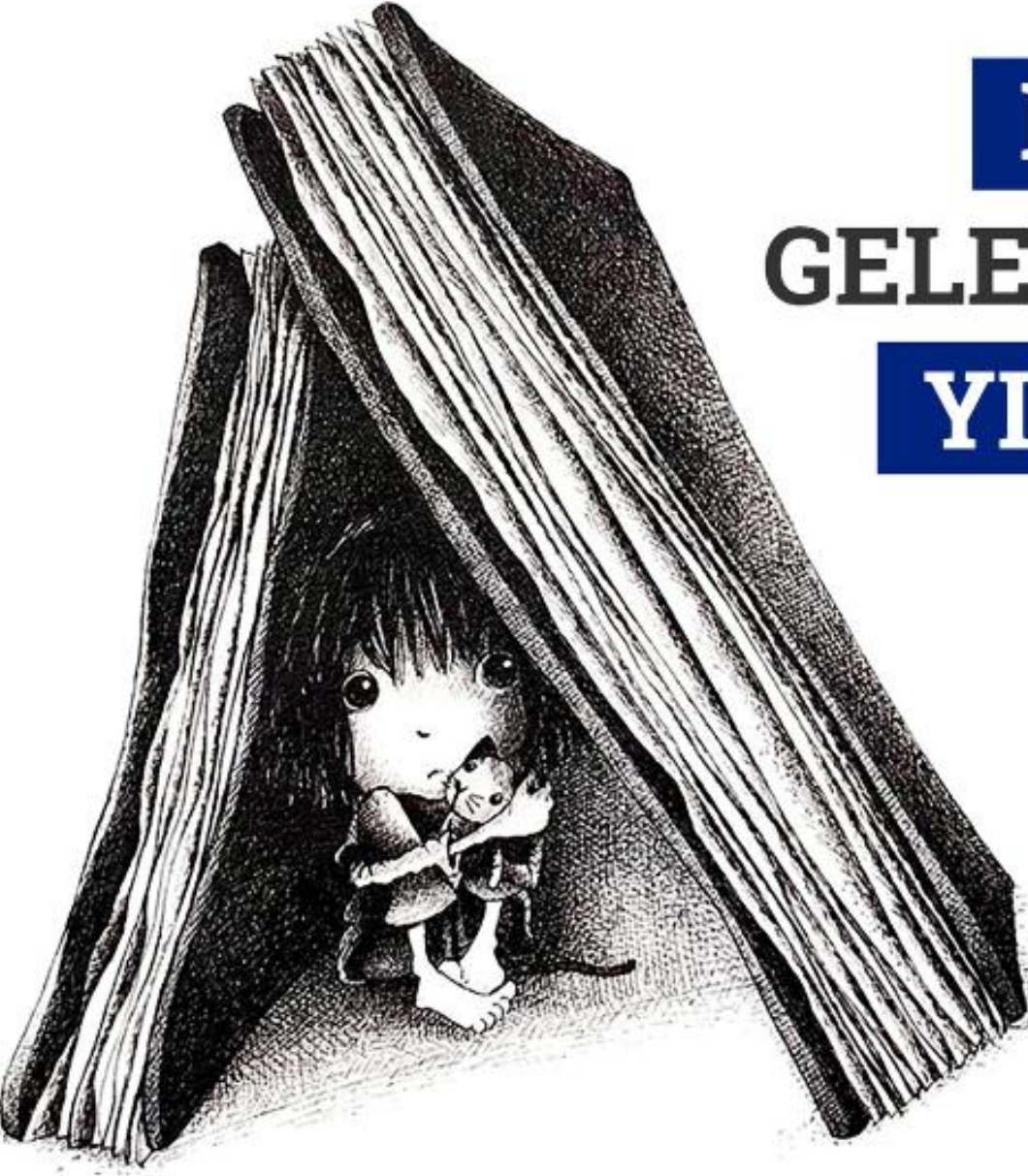
Bilen bilir, Bilkent'in alametifarikası kütüphanesidir. Şimdiye kadar duyduklarınızı unutun, bu kütüphane hakikaten güzeldir. Devasa kaynaklara ulaşmanızı sağlamasını ve ne kadar konforlu olduğunu sitesinden de öğrenebilirsiniz ama naçizane önerimiz, kütüphanenin B kanadında en alt kata inip psikoloji raflarında kaybolmanız ve sinema tarafının tadını çıkarmanızdır. En iyisi multimedya odasında en sevdiğiniz filmleri klimalı beş altı kişilik bir odada en yakın arkadaşlarınızla birçok kez bedavaya izlemenizdir. Plaklara ulaşmak epey zor olsa da henüz denenmediğinden önerilmesi abesle iştigal olacaktır. Fakat güzel olacağı kesin gibi görünüyor. Kütüphanenin en üst katında yalnız başınıza Coffee Break'te bir şeyler içebilir, alttakinde arkadaşlarınızla takılıp delici bakışlar altında kahkahanızı atabilir hatta bir ara Halil İnalçık Koleksiyonu'na sadece bakmak istediğinizi belirterek göz atabilirsiniz. Burası size göre değilse kampüsün pek çok noktası da yine ders çalışmak minvalindeki pek çok istek ve ihtiyacınız için hizmetinizde olacaktır. Fen Fakültesi (SA) Binası, İİSBF(A) Binası gibi hemen her binada koltuklar ve masalar mevcuttur. Bunlar, girer girmez göze çarparlar fakat A binası 1. katında binanın H tarafında balkondan kampüsün merkezini izleyerek çalışmanın keyfi de başkadır, bizden söylemesi. Yahut G Binasında kimsenin fark edemeyeceği yerlerde kahvenizi yudumlayarak kitabınızı da okuyabilirsiniz. Tabii kendiniz de geldiğiniz yolu şaşırıp dönmekte zorlanmazsanız. Binaların iyi tarafı her istediğinizde otomattan gece vakti de olsa sıcak bir şeyleri ucuza alabiliyor olmanız olsa da o sırada çalışmaktan kızarmış gözlerinizle aklınızdan yaptığınız mini sınavdaki soruları yanıtlayamadığınızı fark ederseniz endişelenmeyin. On dakika uzaklıktaki yurdunuza yürüyüp uyuyun. Bünyeniz alarm veriyor olabilir ya da tazelenmek için EE binasının altındaki Meteksan Market'e gidip başka hiçbir yerde olmayan ve ne olduğunu da tam anlamadığınız bir soda/meyve suyu alabilirsiniz. Finallere çalışırken bir dondurma alıp mayfestte güneşlenerek dinlenmek gibisi var mı?

Dondurma vaktine daha çok var, bu yüzden elimizdeki imkanlar ancak Çatı'da waffle yemek gibi daha mütevazı seçenekleri kapsıyor. Kilo hesabıyla yemek alabileceğiniz, kampüs içi ve dışında en uygun fiyattan pizza yiyebileceğiniz o meşhur çatı Merkez kampüs 81. Yurdun hemen altında yer alır. Akşamına birer çay içmez miyiz diyenlere Bilka önerilir. Tabii en garantisi yemekhanede yemek olsa da ara sıra kaçamaklar için Speed'de mümkünse öğle yemeği saatleri dışında dilediğiniz bir menüden faydalanabilir, kendinizi şımartabilirsiniz. Ders aralarında olanların şaşmaz tercihi yemekhane, vaktiniz kısıtlıysa yerini Mozart ve Fiero'ya bazen Speed ya da Kıraç'a bırakır. Hiçbiri Sofa'da تنها saatlerde arkadaşlarınızda caz eşliğinde biraz pahalı bir kaçamak olarak özelinden bir akşam yemeği sefası sürmekten fazlası değildir elbette.

Başka içeriklerde, başka tüyolarımızla buluşmak üzere, hoşça kalın.

Ekrem Umut Türkoğlu & Sıla Kurğa
& Ozan Ali Altundal

DEPREM
GELECEĞİMİZİ
YIKMASIN

DEPREMDE
EBEVEYNLERİNİ
KAYBEDEN
ÇOCUKLARIMIZIN
EĞİTİMLERİNİ
BİRLİKTE
DESTEKLEYELİM.

Atatürk'ten Kitap Önerileri

Emperyalist kuvvetleri dize getirmiş bir başkomutan olarak Atatürk; ulusun kültürel kalkınmasını en az askeri zaferler kadar önemsemekte, kültürel bağımsızlığı tam bağımsızlığın bir parçası olarak görmekteydi. Öğrenme iştahı sınırsızdı. Kitap okumak onun için nefes almak gibiydi. Öyle ki, en kanlı savaşların ortasında, Milli Mücadele'nin en kritik günlerinde bile kitap okumayı sürdürürdü. 1922 yılında Başkomutanlık Meydan Muharebesi'ne günler kala hatıra defterine yazdığı şu satırlar onun bu tutkusunu kanıtlar niteliktedir:

"Sabah erken kalktım, biraz kitap okudum..."

"İsmet Paşa gitti, biraz kitap okuyup yatacağım..."

"Banyo aldım, yatakta kitap okuduktan sonra hazırlandım..."

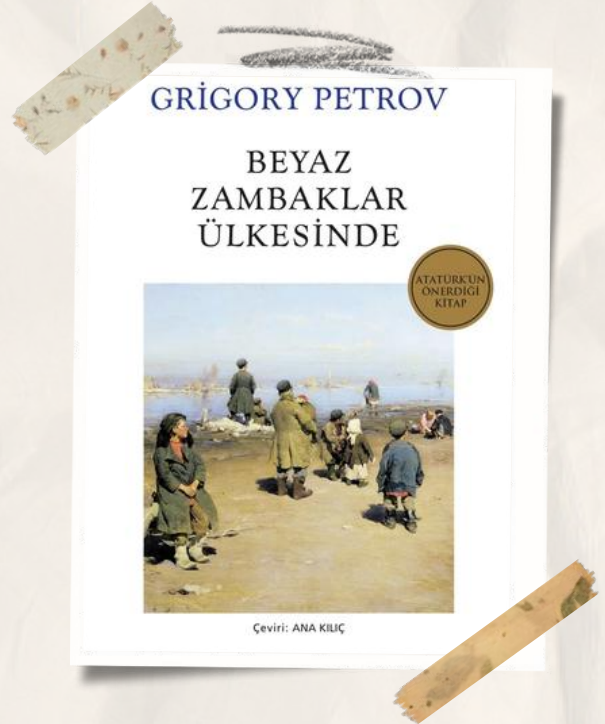
"Yalnız kaldım, biraz kitap okuyacağım..."

Atatürk'ün 57 senelik yaşamı boyunca toplamda 3937 kitap okuduğu araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. Bu kitaplar onda derin izler bırakmış, fikir dünyasını şekillendirmiştir. Bu eserlerden bazılarını sizler için seçtim.

Beyaz Zambaklar Ülkesinde GRIGORY PETROV

Atatürk'ün bizzat askeri okul müfredatına eklediği, hatta ünlü "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur." sözünü alıntıladığı Beyaz Zambaklar Ülkesinde, 19. yüzyılda perişan halde olan Finlandiya'nın aydınlar tarafından "bataklıklar ülkesi"nden "beyaz zambaklar ülkesi"ne dönüşmesini anlatmaktadır. Yoksulluğa, türlü imkansızlıklara ve doğanın elverişsizliğine hiç bakmadan askerlerden din adamlarına, öğretmenlerden iş adamlarına kadar toplumun her kesiminden insanın bir araya gelerek Finlandiya'yı geri kalmışlıktan kurtarma mücadelesi kitapta tüm insanlığa örnek olmak üzere konu edilmektedir. Eser bir kurmacadan ziyade didaktik bir yapıya sahiptir. 2 milyon nüfuslu Finlandiya'da tüm halkın dayanışma içinde ülkelerini kalkındırma öyküsü, okuyuculara hayatı ve ülkesini sorgulatması bakımından çarpıcıdır. Atatürk'ü etkileyen kısmı da bu yönüyle eserin Türk Devrimi ile benzerlik taşımasıydı. 1970'li yıllara kadar "Beyaz Zambaklar Ülkesinde" Türkiye'nin en çok satan yabancı eseri olma özelliğini kaybetmemiştir.

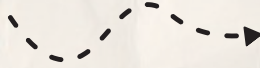

Genç Kalınız

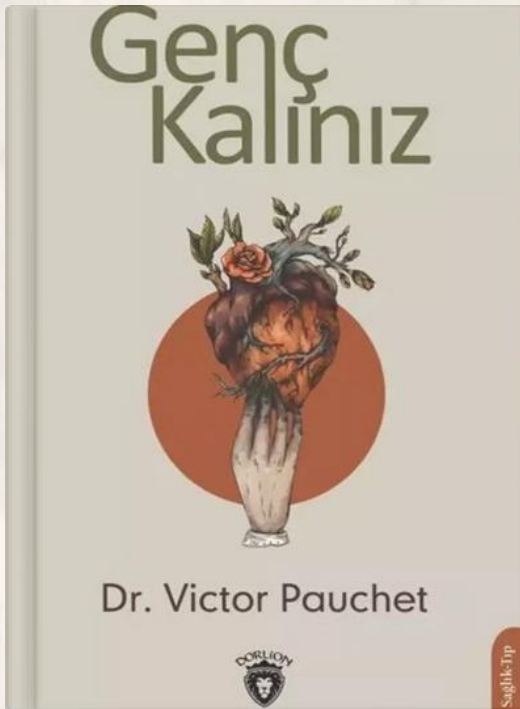
VICTOR PAUCHET

Atatürk'ün kütüphanesindeki eserlerden biri de Fransız Cerrah Victor Pauchet tarafından yazılan "Genç Kalınız" adlı kitaptı. Pauchet'e göre gençlik, doğum tarihi ve içinde bulunulan tarih arasındaki süreye bağlı değildir. Gençlik bir yaşam şekli ve yaşlılık ise yapılan birtakım yanlışların sonucudur. İhtiyarlık zamana bağlı olarak değil, yapılan yanlışlara bağlı olarak insanın başına gelmektedir. Diğer bir deyişle, insanlar kendi kendini ihtiyarlatır. Bu nedenle "yirmi yaşındaki ihtiyar adam" ve "yetmiş yaşındaki genç kadın" ifadelerini kullanmak Pauchet'e göre yersiz değildir.

Atatürk bu eseri okurken her zaman yaptığı gibi önemli gördüğü yerlerin altını çizmiştir. Bunlardan bazıları:

Sizce bu alıntılarla, Ulu Önder'in "Biz her şeyi gençliğe bırakacağız... Geleceğin ümidi, ışıklı çiçekleri onlardır. Bütün ümidim gençliktedir." sözleri arasındaki bağlantı tesadüf mü?

"Duruşunuza, gidişinize, giyinişinize kadar intizamlı olunuz.

Daima, kuvvetli olduğunuzu göstermek için doğru ve dik yürüyünüz."

"Ciğer dolusu nefes alıyorsanız, içinize hayat giriyordur. Fena ve kiyafetsizce nefes alıyorsanız, hayatınız durgunlaşmıştır."

"Her gün 'ben daima gencim' cümlesini tekrarlayınız, genç ve taze fikirleri kabul ediniz."

TOPLUM SÖZLEŞMESİ

JEAN JACQUES ROUSSEAU

Atatürk, 1921 yılında TBMM kürsüsünde konuşurken milletvekillerine hitaben "Efendiler, Jean Jacques Rousseau'yu başından nihayetine kadar okuyunuz, ben okudum." demiştir. Konuşması sırasında havaya kaldırdığı bahis konusu eser ise "Toplum Sözleşmesi"dir. Eserde haklı ve doğru bir toplumun temelleri açıklanmış, Rousseau'ya göre "adalet ile faydanın birbirinden ayrı düşmemesi için, hakkın onayladığı çıkarın gerektirdiğiyle" uzlaştırılmaya çalışılmıştır. Dört ayrı kitaptan oluşan eserde başlıca meşru siyasal düzenin kurulması için gerekli olan zemin, egemen yapının görevleri, ikincil güç olan hükümetin görevleri ve Roma devleti örneği üzerinden adil bir toplum ve sivil dinin işlevi anlatılmaktadır.

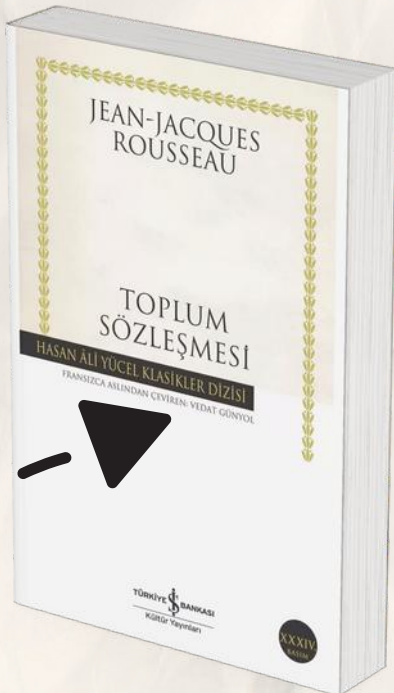
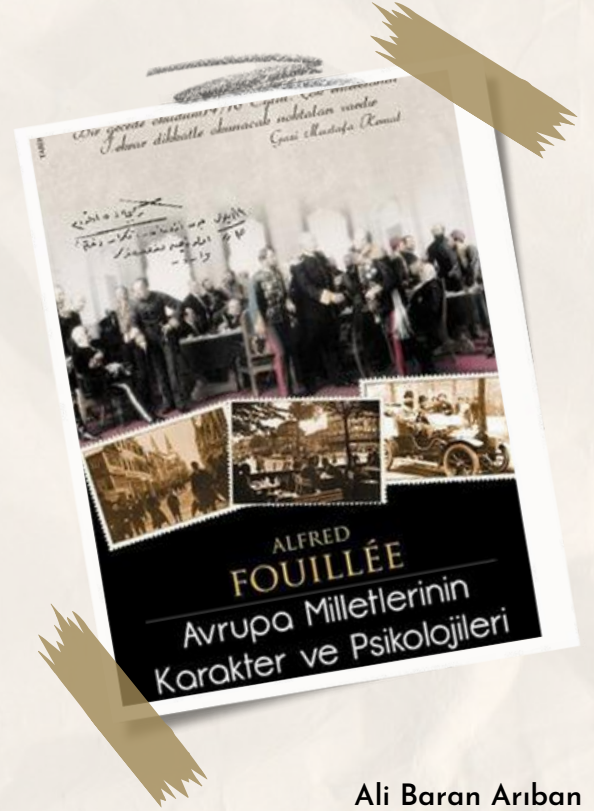
AVRUPA MİLLETLERİ RUHİYATI

ALFRED FOUILLEE

1923 yılında okuyup son sayfasına "bir gecede okudum, 4/5 Eylül" notunu düştüğü eser ise Alfred Fouillee'nin "Avrupa Milliyetleri Ruhiyatı" adlı kitabıydı. Aynı yıl TBMM hükümeti tarafından önemli görülen bölümleri Türkçeye çevrilerek yayınlanmıştır. Eserde Avrupa halklarının etnik ve tarihi kökenleri, kültürel ve psikolojik yapıları, karakterleri ve insani ilişkileri ayrı başlıklar halinde işlenmiştir.

Atatürk'ün bu eseri okurken altını çizdiği satırlar ise çarpıcıdır:

- "Yunan milletvekilleri kendi adamlarını memuriyete sokmak için çaba gösterir kayırırlar. Adliyeye müdahale ederler. Ordu işlerine burunlarını sokarak disiplini bozarlar."
- "Avrupa denilen dama tahtasında doğru kalp ile oyun oynanamaz."
- "Her ulus, kendine özel duyguya sahiptir."
- "Her ulus, dini kendine uydurur."
- "Yoksul bir ulus, parlak nutuk ve hutbelerden çok, işe muhtaçtır."
- "Burjuva, büyük politikacıdır, siyasidir, hilekâr hesapçısıdır, menfaat sağlıyorsa nefretini bile saklayabilir."

Ali Baran Arıban

ASLI

Bir koca seneyi beraber geçirdik canım TEB Ankara Oligarklar'ımla birlikte. Uzayan toplantılarımızı, toplantı sonrası boşlarımızı çok özleyeceğim. Çok sevdiğim bu ekiple etkinlikler düzenlemek oldukça eğlenceliydi.

TOPRAK

2022 akademik yılının sonlarına doğru yine Aidiyet için yazılan YK veda içeriğini düzenlerken aklımda tek bir soru vardı: "Acaba ben de geriye dönüp baktığımda böyle güzel anılar biriktirmiş olacak mıyım?". Şimdi bu satırları yazarken, ekip arkadaşlarımla tecrübe ettiğimiz acı tatlı tüm günler sırayla gözlerimin önünde beliyor, dudağımın kenarından tebessümü eksik etmiyorum. 2021'in ilk genel kurulunda; ne yapacağını bilmeden meraklı ve tedirgin gözlerle insanları izlerken el uzatılan o çocuk, şimdi yavaş yavaş "ihtiyar" statüsüne geçiyor ve bu sırada esen değişim rüzgarlarını büyük bir gurur ile yüreğinin derinlerinde hissediyor. Bugün olduğum kişiye dönüşümde bütün ekip arkadaşlarımla çok büyük katkısı var ve ben bundan dolayı o kadar mutluyum ki... Hepinizi çok seviyorum dostlarım, "Thanks for the dance"...

ZELAL

Selamm benim tatlı TEB Ankara üyelerim. YK olma serüvenimi bu yıl tamamlamış bulunmaktayım ve bir sürü tatlı anıyla ayrılıyorum bu görevden. Ağlamalı sarılmalı bol vedaları yaparız, ama size gitmeden önce birkaç şey diyeyim dedim. Öncelikle hep beraber bolca gülelim TEB Ankara ailemin değerli üyeleri. Çünkü ancak güldükçe yeni umutlar kazanabiliriz. Ek olarak, her birimiz çok zor koşullardan geçip geldik buraya. Yok öyle enseyi karartmak, dimdik durup zorlukların üstesinden geleceğiz. Ve son olarak sizler için yapmaya çalıştıklarımızda umarım bir nebze de olsa kendinizden bir parça bulmuşsunuzdur. Sevgilerden bir demet, kucak dolusu sarılmalar... Yeni neslin prensesi yani ben :)

İLKER

Evet, bir yolculuğun daha sonuna geliyoruz. Açıkçası üniversiteye başladığımdan beri peşimizi bırakmayan pandemi süreci, sosyal yaşamda aktif olma hevesimi kırmıştı. Karantina sonsuza kadar süremeyeceği için artık arkadaşlarıma ve topluluklara vakit ayırmak istiyordum. Bu yüzden geçen sene bahar aylarında Semiha başkanım ekibinde yer olduğunu, istiyorsam YK olabileceğimi ve beni ekibinde görmek istediğini söylediğinde çok mutlu olmuştum. Böylece YK maceram başladı.

İyi ki Başko'muzun teklifini kabul etmişim de bu güzel ekiple vakit geçirme şansını bulmuşum. Üzülüyorum, çünkü bundan sonraki senelerde de arkadaşlarımla TEB Ankara etkinliklerinde buluşmak için sabırsızlanıyorum.

2022-2023 TE

BU BİR VEDA

Daha resmen göreve başlamadan, şaka amaçlı önerdiğim "Oligarklar" isminin hemen kabul edilmesi ayrıca hoşuma gitmişti. "Oligarklar" olarak çıktığımız yolu "Aile" olarak tamamladık. Bu bir yıla çok fazla etkinlik, daha da fazla toplantı, irili ufaklı SSP'ler sığdırdık ve yavaş yavaş yolun sonuna geldik. Son olarak öncelikle YK yolculuğumda yanımda olan arkadaşlarıma, sonra da siz değerli TEB Ankara ailesine beni daha sorumluluk sahibi ve sosyal birisi yaptığınız için teşekkür ediyorum. Sevgiyle kalın, TEB Ankara'yla kalın.

SILA S.

İyisi ve daha iyisiyle koca bir sene beraber çalışma fırsatı bulduğum sevgili canım YK. Bazı yerlere kendini ait hissedersin ve evin olduğunu düşünürsün ya, benim kendimi ait hissettiğim yer hep burası oldu. Nasıl bir modda olursam olayım, toplantıya girip sesinizi duymak,

EB ANKARA YK DA DEĞİLDİR

AYDANUR

Hey ben Aydanur. Eğitim ve insan ilişkileri grubundaydım. Belki biraz minnoş belki de biraz kendi içinde birisi olduğum için beni çoğunuz yönetim kurulunun bir parçası olarak tanımadınız 😊. Tam gidecekken "Eheh YK'daydım ya ben de." demek biraz komik oluyor ama neyse. Sanırım size yönetim kurulunda olmak nasıl bir duygu ondan bahsetmeliyim. YK'da olmak, bir sene öncesinde üniversite gruplarına bakıp "Ben bütün bu sohbet gruplarıyla nasıl başa çıkacağım?" derken bir anda kendini çok daha fazla grupta bulmak ve inanılmaz bir şekilde onlarla baş edebilmek demek.

etkinlikte sizi görmek her zaman beni olduğumdan daha iyi hissettirdi. Sizden çok şey öğrendim, çok kültürlendim ve en önemlisi çok eğlendim. Tanıyabileceğim en güzel insanları tanıdım, paha biçilemez değerler edindim. Hepsi için hepinize teşekkür ederim. İyi ki varsın canım YK, varlığından hiç haberm olmayan boşluğu çiçeklerle doldurduğun için. ❤️

SILA K.

2022 YK yazısını düzenlerken öyle duygulu şeyler görüp yazının başlığının "Bu Bir Veda Değildir" olmasını istemiştım, çünkü hiç sevemedim vedaları. Hep yeni bir şeylerin başlayacağına dair ümitlerle ikna ettim kendimi veda etmeye. Şimdi aklıma gelmiyor sözcükler ve kendimi lise mezuniyetinden önce hoşlandığı kişinin yıllığına bir şeyler yazmaya çalışan biri gibi hissediyorum. Oysa söylenecek çok fazla şey var. Bir yığın anıdan söz açabilirim. Beğenmediğim filmlere bile gitmemi sağlayan Cinema Paradiso'nun filmlerden çok arkadaşlarımla ilgili olması, kampa katılmak için çok önemsedğim laboratuvar teklifini dahi geri çevirecek kadar eğlendiğimi, en zor zamanlarımda koşarak gidip sarıldığım arkadaşlarımlı kazandığım bu oluşumdan, ya da "ODTÜ'ye götürün beni!" diye her ağladığımda hiç sinirlenmeden beni dinleyen arkadaşlarımdan bahsedebilirim. Tiyatroya iki dakika kaldığı için ölümüne yola atladığımdan ya da herhangi bir zamanda ölüm tehlikesi atlattığım her seferde (ki bu sık olur) beni kolumdan tutup korur bir korkuyla "Sıla!" diyen arkadaşlarımdan... Ben ne topluluklarda edinilen bağlardan ne dernek ilişkilerinden ne nüfuzdan ne de sanılanın aksine hiç var olmayan iltimastan söz edeceğim. Ben bu harika insanlarla tanışmamı ve zaman geçirmenin onurundan söz ediyorum. Bu yüzden "So long and thanks for all the fish." (bkz. Otostopçunun Galaksi Rehberi). Sizi seviyorum canım YK, hepinizi ve her birinizi... :)

Yoklama alırken "Ya biz tanışmıştık ama onca ismin arasında arkadaşım dahi olsan senin ismini unutabilirim!" demek 😊. Onca sınavın ve ödevin arasında aklına gelen bir fikirle "Dur şuradan da bi etkinlik çıkartırım ben." demek. Kısacası YK fedakarlık, vahşet, zamansızlık demek. Bir yandan da zorluklarla baş edebilmeyi, kendi sınırlarını aşmayı, edindiğin birçok güzel dostunun yanında olduğunu bilerek başarmak demek. YK güzel şey arkadaşlar, YK ümitli şey. İnanmazsınız şimdi ben böyle diyince, YK'lığı tatmadan bilemezsiniz nasıl olduğunu. Ben tattım, bağımlılık yapan mayhoş bir tadı var. Siz de bir deneyin, seveceksiniz.

Torch'taki Gizemli Farkları Bulabilecek Misin?

Bu sayımızda her zaman yapmış olduğumuz çengel bulmacamızın dışına çıkalım istedik. Elimizden geldiğince "Hocam bunu yaparken hiç üşenmediniz mi?" dedirtecek bir performans sergileyerek sizlere bu bulmacayı hazırladık.

Sizin için sinsice hazırladığımız, yerleştirirken bol bol güldüğümüz farkları bulabileceğinizi düşünüyor musunuz? Kendine güvenen herkesi bu meydan okumaya bekliyoruz.

7+2 Farkın tamamı, lütfen bakmadan önce iyice deneyin...
1) Bilgisayar (Monster vs Lenovo) 2) Sandalyenin üstündeki kitap 3) Metal çöp kovası (evet aynı değil) 4) Masanın üstündeki laptop çantası
5) Yerdeki siyah lamba çubuğundaki asılı poşet, en sağda 6) İlker ve Ozan 7) Arkadaki büyük sağıdaki ağacın önündeki siyah küçük zimbirt
8) İçeride askıdaki mont 9) Torch kapısı açık-kapalı (kapıyı sökemedik)

CYBERPUNK

İLERİ TEKNOLOJİ DÜŞÜK YAŞAM

Benliğimizi kaybetmeye başladığımız, reklamların düşüncelerimizi ele geçirmesiyle ihtiyacımız olmayan şeylere zamanımızı ve paramızı harcadığımız, gün geçtikçe dünyadan kopup baskıcı rejimlerin altında ezilmeye başladığımız gün..."
Cyberpunk" evrenine gelin birlikte giriş yapalım.

Soğuk savaşla beraber teknoloji yarışına girmiş bir Amerika, soğuk savaşın Küba Krizi'nden beri hiç olmadığı kadar nükleer savaş riskiyle korku dolmuş bir dünya. Yükselen binaların, hayatlarına tamamiyle girmiş ve bir daha da ayrılmayacak sonsuz reklamın, yalan haberin ve propagandanın altında ezilmiş, kenara itilmiş, birey olma yetisini kaybetmiş bir neslin ürünü olarak karşımıza çıkmakta Cyberpunk.

1960'larda ve 1970'lerde yavaş yavaş yükselen "Yeni dalga bilim kurgu" akımıyla birlikte Cyberpunk türünün temelleri atılmaya başlanmıştı. Afganistan'da Nisan darbesi ile birlikte Soğuk Savaş, en şiddetli dönemlerini yaşamaktaydı. Amerika'nın başına geçen Ronald Reagan ise ileri bir kapitalizmin kapılarını açmıştı. Gittikçe büyüyen ve tekleşen şirketler ve bu sebeple Sanayi Devrimi ile yok olmaya başlamış bir orta sınıfın yok oluşunun hızlanması Cyberpunk'ın ana etkeni olarak gösterilebilir. Başka bir etken ise medyayı iyi bir propaganda aracı olarak kullanan Reagan'ın ("Reagan Tells Soviet Jokes" adlı videolara bakabilirsiniz.) reklamcılık sektörünün sınırlarını kaldırmasıyla birlikte reklamlar, daha fazla hayatın içine girmeye başlamış ve çocukları da etkileyecek, aileleri zor durumda bırakacak şekilde tasarlanmasıyla Cyberpunk ana temalarını oluşturmuştur.

Philip K. Dick'in 1968'de yayınladığı romanı "Androidler Elektrikli Koyun Düşler mi?" eserinin uyarlaması, Ridley Scott yapımı Blade Runner 1982 yılında çıktı ve türün ünlenmesini sağlayarak öncü bir yapıt olarak kabul edildi. Devasa şehirler ve binaların üzerindeki kocaman reklamlar, ileri düzey sanayileşmeyle birlikte gelen hava kirliliği ve karanlık bir hava, neon ışıklı, pis ve tehlike dolu sokaklar, kendi benliğini kaybetmiş ve punk tarzında giyinen bir halk, tarzın ana estetiğini oluşturmuş ve bugüne kadar pek de bir değişime uğramadan gelmiştir. Ayrıca 1984 yılında yayınlanan William Gibson'un "Neuromancer" adlı kitabı ve Katsuhiro Otomo'nun 1988 yapımı "Akira" da türün öncülerinden olmuş ve hepsinde de benzer estetik uygulanmıştır. Peki Cyberpunk sadece estetikten mi ibarettir?

Cyberpunk, bir neslin kendi benliğini koruma çabasıdır. Dünya'nın köşelerine itilirken hayatta kalma çabasıdır. 40 yılı aşkın süredir Blade Runner'da işlenen konuların ve estetiğin üzerine pek bir şey eklenmediği halde türün ününü koruması da işlenen bu evrenlerin günümüzden hiç de uzak olmamasına bağlıdır. Blade Runner'ın ana konusu olan yapay zeka ve bunların hakları hala tartışılmaktadır. Reklamcılığa, gizliliğimize hiçbir güvenimizin kalmadığı, her saniye izlendiğimizi düşündüğümüz ve gizlilik ihlali sebebiyle büyük şirketlere açılan davalarla dolu bir dönemdeyiz. İnternette binlerce FBI, NSA veya Zuckerberg üzerine esprilerin dolaşması bir tesadüf müdür? İronik olansa makineye karşı öfkemizi dahi makinenin bize sunduklarıyla yapıyoruz.

Sonumuzun yavaşça yaklaştığı, kurtuluşun %1'lik dilime girmekten başka yolu kalmayacağı bir döneme hızla ilerlemekteyiz. Makineye karşı olan büyük bir savaşı kaybetmenin eşiğindeyiz. Fakat bu savaşa bir çözüm önerisi getirmek bu yazının amacı değil. Benim yöntemim kendimi keşfetmek adına zorlu yollarda ilerlemek. Hiçbir işe yaramayacak da olabilir fakat bunun da cevabını galiba son nefeslerimi alırken verebilirim. Cyberpunk da bu durumun tamamıyla farkında olan; acı çekmekten, kendi sonunu görmekten zevk alan insanların giderek yalnızlaştığı bu zamanda, aynı kaygıları ve acıları taşıyan başkalarının da olduğunu görmek için tercih ettiği merakın ve korkunun bir ürünü olarak uzun bir süre daha çözüm yolu göstermese de kafalardaki meraklara bir cevap olarak sanatta yerini koruyacaktır.

Kulaklıklarını tak, düşünme ve zevkine bak. İşte böyle başlar koca bir neslin yok oluşu.

Yağız Külekçi

Değişim ve Dönüşüm

Ontolojik Problemlerden Kesinliksiz Akla Doğru
Fikirler Tarihi

Değişim kaçınılmaz. 21. yüzyılın neredeyse ilk çeyreğini tamamladığımız şu günlerde, fikirler tarihinde şimdiye kadar gerçekleşen tüm tartışmaların sonucu olarak bu gerçeklik çoğumuz tarafından kabul ediliyor. Değişim kaçınılmaz çünkü zaman akıyor ve devinim doğadan bilince kadar geniş bir alanda devam ediyor. Ben de bu günlerde tartışmaların odağında olan bu olgunun kendisini en iyi gösterdiği yer olan fikirler tarihini, fikirlerin dönüşümünü sizlere kısaca anlatmak, aktarmak istedim. Bugünlere nasıl geldiğimizi anlamak adına biraz olsun yardımcı olacağını umuyorum.

Fikirler tarihi denilince genelde Batı'yı algılamamıza (bu yazıda da ağırlıklı olarak Batı üzerinden gidecek olmamıza) rağmen Doğu dünyasında da Batıyı derinden etkileyen özgün fikirler bulunuyor. Örneğin ana antik uygarlıklardan olan Hindistan ve Çin'de de dönüşüm teması gündemde. Evrenin sürekli geliştiği düşüncesi Veda Hindistan'ının en bilimsel savlarından. Çin de ise Tao düşüncesi şeylerin spontane gelişimini ifade ediyor.

Batı düşünce dünyası ise temelde iki ana dünya görüşünün çatışması üzerinden ilerliyor. Bir tarafta aşkın bir Tanrı tanımlaması yapan İbrani geleneği, diğer tarafta ise Tanrıyı/Tanrıları da diğer her şeyle beraber doğaya eklemleyen bir düşünce geleneği. İkinci geleneği Mezopotamya, Antik Mısır

ve Antik Yunan'da görebiliriz. Kozmoloji anlayışlarındaki bu farklılık varlık ve bilgi anlayışımızdan ahlak, estetik, hukuk ve tarih anlayışımıza kadar birçok alanda tahmin edemeyeceğimiz şekilde farklı yönelimlere kapı aralıyor. Antik Yunan'ın ilk filozofları olan Miletliler doğanın yapı taşı olarak bazı maddeleri öne sürerken İbranilerde doğa Tanrının yaratımı olarak görülüyor. Dolayısıyla Yunan geleneğinde bilimsel düşüncenin atılım yapması çok da şaşılacak bir durum değil. Bunlara paralel olarak Yunan'da demokrasinin ortaya çıkmasına karşın; İbranilerde yasa Tanrısal bir olgu olarak görülüyor.

Hıristiyanlığın da ortaya çıkmasıyla beraber, zaman ve tarih olgusu özel bir önem kazanıyor. Antik Yunan'da doğa düşüncesiyle paralel olarak gördüğümüz matematiksel zaman anlayışı Hıristiyanlıkla beraber doğrusal bir zaman-tarih anlayışına dönüşüyor: Tanrı tarafından başlatılan ve insanın kurtuluşuyla sona eren doğrusal bir tarih. Sonrasında gelen Orta Çağ'da dinin etkisiyle doğa düşüncesinin kutsallığını yitirdiğini görüyoruz. Bu dönemde, Antik Çağ'da yaygın olan gerçek varlığın aşkın olduğu ve bilginin saf akli kullanarak aşkın varlığı araştırmak suretiyle elde edilebileceği inancı devam ediyor. Aynı şekilde estetik, politika ve hukuk dahil birçok düşünce teolojiye bağımlı hale getiriliyor.

Gelelim Rönesans'a. Bu dönemde coğrafi keşifler ve teknik alanındaki gelişmelerin yanı sıra Batı derinden sarsıntılar geçiriyor. Aslında Hristiyanlık kaynaklı birey düşüncesi Hümanizm ile beraber sekülerleşme içerisine giriyor. Bu sekülerleşme doğrudan Kiliseyi de etkiliyor ve bir süre sonra Martin Luther ve Calvin öncülüğündeki reform hareketlerini tetikliyor. Dönemin ana teması olan birey; kendini sanat, politika, bilim gibi bir çok alanda gerçekleştiriyor. Machiavelli ve Bodin modern siyaset biliminin temellerini atarlarken sanat alanında, saf (ideal) güzelliğe sadık kalabilmekten çok sanatçının saf güzelliği oluşturduğu bir anlayışa doğru hareket ediyoruz. Andre Vesale gibi bilimciler topluma açık bir şekilde bilimsel deneyler yapıyorlar. Sanatta birey temasından hareketle da Vinci ve Dürer gibi isimler otoportreyi geliştiriyorlar.

Buradan sonrasında biraz hızlanıyoruz çünkü insanlık görülmemiş bir sürece giriyor. Genellikle akılcı olarak tanımlanan XVII. Yüzyılda Galile ile sonsuz ve geometrik bir uzam anlayışı oluşmaya başlıyor. Descartes, insanı, 'ego cogitans' (düşünen özne) olarak tanımlıyor. Hobbes, ünlü 'Leviathan'ı yazıyor, Spinoza Tanrı'yı doğada görerek Tanrı ve sonsuz gibi düşünceleri akılcılaştırıyor ve Avrupa'da Doğal Hukuk Ekolü yaygınlaşmaya başlıyor.

Nietzsche

Kant

Ee haliyle bu kadar atılımdan sonra aklına güvenen insan, 18. yüzyılda ilerlemeci bir düşünce benimsiyor. Bu anlayışı en açık görebileceğimiz şeylerden biri birçok Fransız aydınının katkısıyla oluşturulmuş, devasa, 'Encyclopedia'. İngiltere'de ise deneye dayalı bir akli benimseyen Locke ve 'Principia'nın yazarı Newton'u aydınlanma sürecine katkıda bulunan isimler olarak sayabiliriz. Aykırı düşünür Rousseau'nun 'doğaya dönüş' çağrısı yaptığı bu aydınlanma yüzyılına son noktayı Transandental İdealizm'i (deneyüstü felsefe) ile Alman düşünür Kant koyuyor. Bilginin kaynağı ve sınırları konusunu irdeleyen Kant; estetik yargının çıkarılsızlığı, sanatın deha ürünü olması gibi birçok modern problemi de çağını aşarak yorumluyor.

Romantizm ekolü ile başlayan XIX. Yüzyılda ise vurgulanan bir tarih düşüncesi söz konusu: Hegel' de idealist bir tarih, bilim alanında ise Lamarck'ta bir yaşam tarihi. Comte Pozitivizm'i ortaya atarken, Kierkegaard da tarih düşüncesine karşı bireyin nesnellliğini savunuyor fakat kapitalizm eleştirisi yapan Marx'ta da ortaya çıkan tarih düşüncesini önleyemiyor.

XX. Yüzyılın başlarında Freud akıl-dışına vurgu yapıyor ve gerçekten de akıl belirsizliğe düşüyor. Einstein, Planck ve Gödel gibi bilimcilerle beraber belirsiz bir akıl kalıyor her şeyden geriye. Varoluşçuları ve sembolist sanatçıları bunaltan, İngiltere ve ABD'yi pragmatizme yönelten, Avrupa'da korkunç savaşlara yol açan, Nietzsche'nin bahsettiği gibi bütün değerleri yıkan kesinliksiz, hastalıklı bir akıl.

Ekrem Umut Türkoğlu

Sona Doğru Gelirken

"Karşınızda minik bir fikirle başlayan ve aşama aşama ilerleyerek, emeklerimiz ile somutlaştırdığımız dergimizin sıfırncı sayısı. Gelenekselleşmesini ve TEB Ankara'nın siz değerli üyelerinin katkılarıyla büyümesini istediğimiz projemizin oluşmasına tanık olmak tarif edilemez zevkler yaşattı, çabalarımızın sonuçlarını mümkün olan en iyi şekilde aldık. Emek, çabaları ve editörlerinin ısrarlarına karşı gösterdikleri hoşgörü için bütün Yönetim Kurulu üyelerine sonsuz teşekkürlerimi iletiyorum. Sevgiyle kalın."

Aidiyet O. Sayı Kapanış Yazısı

Değerli Aidiyet okurları, sevgili arkadaşlarım. Aidiyet ekibi adına, sizlere bültenimizin üçüncü ve görünür tarihte sonuncu sayısını sunmaktan mutluluk duyarım.

Yeri geldi boş zamanımızın çoğunu bu bültene ayırdık, yeri geldi elimizden gelenin daha iyisini yapmak için didindik durduk. Bu süreçte doğrularımız da oldu yanlışlarımız da. Ancak burada sizleri "Neleri daha iyi yapabiliydik yahu?" tarzı bir yazı ile tutma niyetinde değilim. Aksine, bu süreçte şahsım adına neleri kazanmayı hedeflediğimize ve kendi içimizde Aidiyet'in önemini ne olduğuna değinmek niyetim. 2021 yılında çıkardığımız Aidiyet'in "Sıfırncı" sayısından günümüze kadar bu ekibin zaman zaman başında, kimi yerlerde içinde, son zamanlarda da dışında bulunan ancak bağıni hiç koparmayan (bazen de koparamayan) bendeniz Ozan olarak sizlere bu yola çıkış hikayemizi anlatarak başlayayım.

Dönemin Yönetim Kurulu olarak, "TEB Ankara bir bülteni hak ediyor bizce." şeklinde bir fikir oluşmuştu kafamızda. Daha sonrasında içerisinde ne olabileceği, hangi içerikleri ne amaçlarla üretebileceğimiz gibi detaylara indikçe, potansiyelimizin ve yapabileceğimiz onca güzel etkinliğin büyüyle çalışma aşkına tutulduk.

Mezunlarla bağıımızı kuvvetlendirmek için onlarla röportaj yapacak ve biz üniversite öğrencilerinin mezun grubu hakkında bilgilendirilmesini sağlayacaktık. Farklı hobileri farklı yazarlardan derleyip genel kültürümüzü arttıracak, film ve kitap eleştirileri ile tartışılacak konulara zenginlik katacaktık. Dönem içerisinde ne yaptığımızı sanki arşiv tutar edasında not alacak, etkinlik fotoğrafları ile süsleyerek anılarımızı somut bir forma büründürecektik. Yaptığımız birbirinden eğlenceli bulmacalar ile minik gülücükler oluşmasını sağlayacak, dernekte elimizde fotokopiden çıkarttığımız sorularımız ile koşturup duracaktık. Hatta kimi zaman, en saçma hikayeleri büyük bir iştahla oluşturup, sizlere sanki gerçekmiş gibi aktaracak ve kültürümüzden kesitleri içeren bir mizah ortaya koyacaktık.

Şu an durduğumuz yerden baktığım zaman, verdiğimiz tonla emeğin karşılığında bu konuştuklarımızın her birini yapabildiğimiz olmanın haklı gururu ve sevinci içerisindeyim.

En önemli amaçlarımızdan birisi de TEB Ankara içerisinde herhangi bir arkadaşımızın, arzuladığı bir hedefi gerçekleştirmek için bir kıvılcım beklememesi gerektiği ve istediği taktirde TEB Ankara'yı güzelleştirip renklendirecek her şeyi yapabileceğini göstermekti. Bu yüzden kendimizi YK'dan bağımsız, kimi zaman TED'in yaramaz çocuğu gibi kural dışı gördük ve çalışma arkadaşlarımız sayesinde birbirinden güzel sayılar çıkardık. Bu ekiplerden kimisi YK oldu, kimisi en yakın arkadaşlarımız. Okuyanı ile, bizimle çalışanı ile TEB Ankara'da dokunduğumuz herkesi mutlu etmeye, bilgilendirmeye, çalışmaya teşvik etmeye ve somut işler üretmeye çalıştık. Emek sarf eden ve bizimle bu yolda elini taşın altına koyan herkes büyük bir teşekkürü hak ediyor.

Dediğim gibi, zaman zaman dışında kalamadığım Aidiyet'in son sayısı için, bir kez daha elimi taşın altına koydum. Her sayıda olduğu gibi bütün içeriklerin noktasına, virgülüne kadar karışıp yazarlarına ulaştım, tasarımlara kimi zaman ufak dokunuşlar serpiştirip kimi zaman sil baştan yaparak ekiplerimizin sınırlarını zıplatabilecek düzeltmeler yaptım. Son sayımızın, şu ana kadarki en başarılı ve dolu dolu olanı olması için (Ne de olsa bu sayıyı yapmamız tamı tamına 16 ay sürdü, olacak o kadar.) ayırdığım zamanın hiçbirinden pişman değilim. Hatta düşünceme göre, bu demir yumruk hareketi ile bu sayıya verilen emeklerin karşılığının verildiğini, sizlere sunacağımız kaliteli bir bültenin oluşması için yapılması zaruri bir hareket olduğunu düşünüyorum.

"Vizyonumuz; TEB'li öğrenciler olarak arkadaşlarımıza, küçük kardeşlerimize, mezun büyüklerimize ve Türk Eğitim Derneği ile yolları kesişmiş her yaşta insana ulaşmak ve kendimizi tanıtmak, bilgilerimizi paylaşmaktır."

Aidiyet 1. Sayı Kapanış Yazısı

Sona doğru gelirken siz değerli Aidiyet okurlarından minik ricalarım var. Özellikle kaç kişinin okuduğunu verilere ulaşarak bilen bir ekip üyesi olarak sizi temin ederim sayınız oldukça az. O yüzden kendinizi özel hissedebilirsiniz.

Bültenimizin üyeleri olan bazı abi ablalarınız artık mezun oluyor veya olma aşamasına geldiler (bendeniz sizlerle bir süre daha beraber olsam da yaşlı bir TEB Ankara üyesi olduğumu kabul ediyorum.). Bunca süreç içerisinde TEB Ankara içerisinde pek çok şeyin değiştiğini gözlemledik. Değişmeyen şey ise bu topluluğun bulundurduğu potansiyel ve biraz uğraşla ne kadar güzel projeler ortaya çıkarabilecek bir ortam olması. Elini taşın altına koyan TEB Ankaralılar, ortak bir paydada buluşan TEB Ankaralılar veya eğlenmek ve sosyalleşmek için bizlere değerli vaktini ayıran TEB Ankaralılar, hepimiz bu topluluğun ortaya koyduğu kaliteyi ve potansiyeli temsil ediyoruz. Bu yüzdendir ki biz eskilerin gözünde TEB Ankara farklıdır, daha bir canlıdır.

Her nasıl ki bizler derneğin tozlu rafları arasında bizden önceki yönetim kurullarının yaptığı sosyal sorumluluk projelerini bulunca başardıkları karşısında heyecanlanıyorsak, siz de günün birinde yapılan tonla etkinlikten motive olmanızı bekliyoruz. Bizden öncekilerin, bizlerin ve bizden sonrakilerin oluşturduğu kültürü devam ettirmeniz ve kendinizden ufak serpintiler eklemenizi umut ediyoruz. Aklınıza gelen fikirleri teker teker gerçekleştirmenizi, küçük büyük demeden hedeflerinizi takip etmenizi arzuluyoruz. Unutmayın ki TEB Ankara, siz ne olmasını isterseniz ona dönüşür.

TED'in burslu üniversite öğrencileri olarak, sorumluluğunuz olduğunu unutmamanızı, temsil ettiğiniz kimliğin bilincinde olmanızı ve sürekli gelişim peşinde koşmanızı diliyorum.

Sizlerle başka projelerimizde, etkinliklerde, konferanslarda, toplantılarda veya tartışmalarda görüşmek üzere,

Sevgiyle kalın, Aidiyet ile kalın.

Aidiyet Bülten

Kurucusu, Editörü, İçerik Üreticisi, Tasarımcısı, Okuyucusu, Sayı Sorumlusu ve Fanatiği,
Bulmacamızdaki zimbirtinin sahibi,
Zaman zaman da hiçbir şeyi,
Ozan Ali Altundal

Aidiyet Bülten'in yeni sayısında siz değerli okuyucular ile buluşmak benim için büyük bir mutluluk kaynağı. İsimlerinden birazdan bahsedeceğim ekip arkadaşlarım ile uzun süren çalışmalarımız sonunda üçüncü sayımızı da tamamladık. Bu süreçte geçen sayılarda da olduğu gibi beraber çalışmanın önemini gördük ve yeni deneyimler kazandık. Umuyoruz ki bu kazanımlar ile daha nice sayılar çıkarırız.

Öncelikle bu sayının çıkmasına çok emek veren, geçen sayılarda da olduğu gibi güzel tasarımları ile bültenimizi güzelleştiren Kolaylaştırıcı Tasarımcımız Eren Karagül'e,

Bültenin içeriklerinin organize edilmesini ve planlanmasını yapan, her daim tüm ekibe desteklerini esirgemeyen İçerik Ekibi Kolaylaştırıcımız Sıla Kurğa'ya,

Bültenin içeriklerini düzenleyen, yardımlarını bizlere her daim gösteren Kolaylaştırıcı Editörümüz Toprak Altunay'a,

Bültenin her aşamasında bize deneyimleri ile ışık tutan Denetleme Kurulu üyeleri Ozan Ali Altundal, Semiha Ömür, Dilara Demircioğlu ve Salih Burak Gülen'e,

Aidiyet Bülten'in içeriklerini düzenlemeye katkı sunan:

Editör ekibimizden Ali Özçim, Mert Dinçer, Öykü Yavuz ve Sonat Kalkan'a,

İçerik ekibimizden İlker Mete Takkaç ve Sude Tansu'ya

Tasarım ekibimizden Elif Elbir ve Sefa Barış'a,

Konuk Yazarlarımızdan Ekrem Umut Türkoğlu ve Yağız Külekçi'ye,

Desteklerini bizlerden esirgemeyen Türk Eğitim Derneği'ne

teşekkürlerimi sunarım.

Aidiyet Bülten'in bu sayısında da bu harika ekiple beraber çalıştığım için çok mutluyum. Her aşamada özveri ile hareket eden tüm ekibe tekrardan teşekkür etmek istiyorum. Benim için unutulmaz bir deneyimdi. Biz bu sayıyı hazırlarken çok eğlendik, umarız okuyucularımız da bizler gibi beğenir. Aidiyet ile kalın..

Aslı YALÇINKAYA
Aidiyet Bülteni Sayı Sorumlusu

Intentionally left blank

TÜRKİYE'NİN KALBİNDEKİ MEŞALELER

@tebankara

@aidiyetbulten

